

Lương Sĩ Hằng

Thiền Thực Hành

Pháp Hành Thiền
Đời Đạo Song Tu

VO-VI MULTIMEDIA COMMUNICATION

PUBLISHED BY
VO-VI MULTIMEDIA COMMUNICATION

Cover Designed by AT Graphics

Copyright © 2001, 2007
by VO-VI MULTIMEDIA COMMUNICATION

website: <http://www.vovi.org>

All Rights Reserved
Printed in the United States of America
December 2007

Unicode version
Second Edition, Set in San Jose, California

ISBN 978-1-933667-09-6

Mục Lục

LỜI MỞ ĐẦU.....	1
CHƯƠNG I	5
PHƯƠNG PHÁP CÔNG PHU CHO SÁU THÁNG ĐẦU	5
1. NIỆM NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT	11
2. SOI HỒN.....	15
3. XẢ THIỀN	19
4. PHÁP LUÂN CHIẾU MINH	20
CHƯƠNG II	25
PHƯƠNG PHÁP CÔNG PHU SAU SÁU THÁNG	25
1. NGUYỆN.....	28
2. SOI HỒN.....	30
3. PHÁP LUÂN THƯỜNG CHUYỂN.....	33
4. THIỀN ĐỊNH	37
5. XẢ THIỀN	41
CHƯƠNG III.....	45
CÁC PHÁP HÀNH THÊM.....	45
1. NIỆM LỤC TỰ DI ĐÀ	47
2. THỂ DỤC TRỢ LUÂN	48
3. LẠY KIẾNG.....	51
4. NIỆM BÁT NHÃ	58

5. MẬT NIỆM BÁT CHÁNH	61
6. KIỂM ĐIỂM ĐỜI ĐẠO	68
7. CHƯỞNG HƯỞNG DƯỠNG KHÍ.....	69
CHƯƠNG IV.....	71
VẤN ĐẠO.....	71
1. PHÁP LÝ VÔ VI.....	73
2. PHƯƠNG PHÁP CÔNG PHU.....	75
3. SOI HỒN	78
4. NIỆM PHẬT	82
5. PHÁP LUÂN CHIẾU MINH.....	84
6. PHÁP LUÂN THƯỜNG CHUYỂN.....	86
7. THIỀN ĐỊNH	90
8. CÁC PHÁP HÀNH THÊM	92
CHƯƠNG ĐẶC BIỆT.....	95
LỜI TƯỜNG THUẬT CỦA ÔNG LƯƠNG SĨ HẰNG	99
MỘT KIẾP PHÙ SANH	111
THIỆT THẬT ĐỜI ĐẠO SONG TU	117
SẴM TU HÀNH.....	131

LỜI MỞ ĐẦU

Ở đời này, tiền – tình – duyên – nghiệp đủ đấng cay trong cuộc đời đầy đủ sự kích thích cần gì phải tu. Nhưng mà tu có hữu ích gì? Tu là phải thiền chứ tu không có dùng cái miệng lý thuyết mà không sửa tâm thân. Tâm thân của chúng ta bị nghiệp lực lôi cuốn từ nhiều kiếp. Bây giờ cần phải thiền nó mới thanh nhẹ. Thanh nhẹ chừng nào mới giải được trược khí. Mắt sáng, mặt tươi vui khoẻ nhưng mà cần cái pháp “*khứ trược lưu thanh*”. Lấy cái gì giải cái trược? Lấy nguyên khí của trời đất mới giải được trược.

Sự sống của chúng ta hiện tại là nhờ nguyên khí của trời đất. Chúng ta có trời, có đất, có đạo đầy đủ không thiếu một món gì, chỉ thiếu thực hành để nhận sự thanh nhẹ của bề trên mà tiến hóa. Cần khôn vũ trụ có trật tự chúng ta mới có sự sống. Chính bản thân chúng ta không có trật tự thì sự sống của chúng ta không được tốt. Sống có tâm linh nhưng mà không biết tâm linh; biết tiền, biết thế lực, bao nhiêu đó cũng làm cho chúng ta mờ ám và suy tư những điều bất chánh thay vì

cứu độ quần sanh. Muốn cứu độ quần sanh thì phải cứu độ chúng ta trước. “*Bản thân bắt độ hà thân độ*”. Chúng ta có mang cái xác cấu trúc từ siêu nhiên hình thành mà chúng ta không biết trật tự trong cơ tạng chúng ta cần những gì. Cần nguyên khí của trời đất hỗ trợ, xây dựng mới tiến hóa tốt. Cho nên, chúng ta hành cái phương pháp “*Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp*” là thuận ý trời mà tiến hóa. Tiến tới sự thanh nhẹ vô cùng là đúng đường đi của mọi tâm linh. Nếu chúng ta hướng ngoại, hướng về vật chất tranh chấp quyền lợi chỉ có giới hạn một lúc nào rồi cũng không còn nữa. Ra đi với hai bàn tay không ! Phần hồn từ “*tam thập tam thiên*” giáng lâm xuống thế gian nhập xác từ thanh nhẹ đến; rồi sẽ chết ra đi với hai bàn tay không. Thanh nhẹ đến phải về với không. Mọi người phải hiểu rõ: chính chúng ta không có quyền lực, chúng ta không có tiền bạc, chúng ta không có tài giỏi, chúng ta có cái chí chịu lập lại sự quân bình cho chính mình thì sẽ an nhiên tự tại và tiến hóa.

Cho nên dùng cái pháp tu thiền thay vì lý luận. Lý luận thì sự rắc rối vẫn diễn tiến trước

Lương Sĩ Hằng

mắt chúng ta. Nếu mà chúng ta lập lại được sự quân bình trong nội tâm, nội thức thì chúng ta sẽ hóa giải được sự trược ô có thể xâm chiếm trong khối óc chúng ta bất cứ lúc nào. Tôi hy vọng là mọi người nghe qua thức tâm và thực hành những điểm mà tôi đã và đang thực hành khỏe mạnh, cống hiến để cho mọi người cộng hưởng.

(Trích từ video Phương Pháp Công Phu 2000)

Thiền Thực Hành

Đường Đi Thật

Thực hành một pháp chẳng ô hai
Phát triển tâm linh tự tiến hoài
Dứt khoát tình đời tâm đạt thức
Chiều sâu tâm đạo rõ thanh đài

Đường đi nghìn dặm chẳng sai
Thực hành chất phát tiến hoài không ngưng
Cần khôn vũ trụ tiến từng
Vô cùng thông suốt tưng bừng cảm thông
Trong vòng định luật hóa công
Dựng xây xây dựng một lòng tự tu
Thức hồn tiến hóa ngao du
Tinh Trời cao đẹp tự tu hoài hoài
Khí thanh Trời độ chẳng sai
Dày công tu luyện hai vai nhẹ nhàng
Cùng chung huynh đệ bạc bàn
Hồn tu hồn tiến hồn an đời đời
Dù cho thể xác xa rời
Trí tâm vẫn tiến vẫn vui lòng sâu
Cần khôn vũ trụ cơ cầu
Thực hành chánh pháp tạo tàu về quê
Cảm thông nguyên lý muôn bề
Dở hay cũng tại lòng mê cõi trần
Tự mình thanh tịnh xét phân
Nghĩa ân đời đạo ân cần dựng xây

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng
Ngày 03 tháng 11 năm 1995

Lương Sĩ Hằng

CHƯƠNG I

PHƯƠNG PHÁP CÔNG PHU CHO SÁU THÁNG ĐẦU

**Niệm Nam Mô A Di Đà Phật
Soi Hồn
Xả thiền
Pháp Luân Chiếu Minh**

Trong sáu tháng đầu, các bạn có thể chọn bất cứ giờ nào thích hợp tùy theo hoàn cảnh để luyện tập. Cần chọn nơi yên tĩnh để thực hành. Các bạn phải tập đều đặn các pháp theo thứ tự sau đây:

- 1 Niệm Nam Mô A Di Đà Phật
- 2 Soi Hồn
- 3 Xả thiền
- 4 Pháp Luân Chiếu Minh

CÁCH NGỒI

Ngồi trên một cái gối đặt trên thảm hoặc mền. Xếp chân phải trên bắp vế chân trái hoặc ngược lại. Đầu giữ thẳng, rút cằm vào một chút xíu để đầu và xương sống thẳng một đường, lưng thẳng, hai tay kèm theo hông. Hai lòng bàn tay úp lại để trên đùi. **Ngồi xoay mặt về hướng Nam.**

Thiền Thực Hành

Các bạn có thể chọn một trong những cách ngồi thích hợp với bạn:

1. Ngồi kiết già:

Chân phải trên đùi trái và chân trái trên đùi phải.

2. Ngồi bán già:

Chân trái trên đùi hay bấp vế chân phải và chân phải dưới đùi chân trái. Hoặc ngược lại.

3. Ngồi xếp bằng:

Hai chân xếp tự nhiên.

4. Ngồi trên ghế:

Ngồi thẳng không dựa lưng vào thành ghế. Hai bàn chân sát với nhau. Hai gót chân chạm với nhau. Nên mang dép hoặc chân đế trên tấm thảm để tránh chân chạm mặt đất.

CÁC ĐỘNG TÁC CĂN BẢN

Khi luyện tập, lúc nào cũng giữ nguyên những động tác sau đây:

- Co chót lưỡi lên nhẹ chạm nướu chân răng hàm trên.

- Răng kề răng, ngậm miệng lại.

- Đầu giữ thẳng, rút cằm vô một chút xíu.

- Mắt nhắm trong ý nhìn thẳng từ trung tâm chân mày ra tới phía trước (chớ không phải châu hai con mắt nhìn giữa.)

1. NIỆM NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

Pháp Niệm Phật giúp gia tăng chấn động lực của thần kinh bộ óc, ổn định tinh thần, quân bình tâm thức.

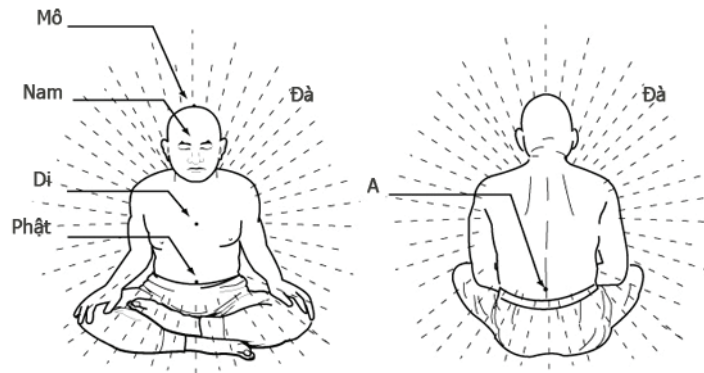
Ngồi nhắm mắt, đầu giữ thẳng, rút cằm vô, co lưỡi lên chạm nướu chân răng hàm trên, răng kê răng, miệng ngậm, hai tay chắp trước ngực. Định tâm cho phẳng lặng, dùng ý thầm niệm sáu chữ Nam Mô A Di Đà Phật trên sáu luân xa.

Nam. Khi ý thầm niệm chữ Nam, chú ý tập trung ngay trung tâm hai chân mày.

Mô. Khi ý thầm niệm chữ Mô, chú ý tập trung ngay trung tâm bộ đầu.

A. Khi ý thầm niệm chữ A, chú ý tập trung ngay trung tâm hai trái thận.

Di. Khi ý thâm niệm chữ Di, chú ý tập trung ngay trước giữa ngực.

Đà. Khi ý thâm niệm chữ Đà, như là ánh sáng phát ra xung quanh bản thể, tất cả lỗ chân lông phát quang trong thanh tịnh.

Phật. Khi ý thâm niệm chữ Phật, chú ý tập trung ngay về nơi rún.

Sau khi niệm sáu chữ Nam Mô A Di Đà Phật trên sáu luân xa 3 lần như trên, thì hai tay vẫn chắp trước ngực và xá 3 cái, lưng vẫn giữ thẳng, không cúi lạy.

NGUYÊN LÝ NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

Niệm Nam Mô A Di Đà Phật là để cho chân động lực chuyển chạy toàn thân, giúp khai thông ngũ tạng, ngũ kinh, và giúp khai mở phần điển tâm trên bộ đầu.

Nam là lửa. Mô là không khí. A là nước. Di là phát triển. Đà là màu sắc. Phật là linh cảm.

- **Nam thật phương Nam lửa Bính Đinh,** phát điển ra ngay trung tâm hai chân mày. Nơi đó hai luồng điển châu lại phát hỏa sáng ra.
- **Mô chỉ rõ vật vô hình.** Khi chúng ta nhắm mắt thấy được cảnh ở bề trên.
- **A Nhâm Quý gồm thấu nơi thận.** Là thủy điển tương giao nơi thận thủy, khi cái thận bất ổn ngũ không được, mà thủy điển tương giao là khỏe mạnh ngũ yên.
- **Di giữ bền 3 báu linh tinh khí thần.** Tinh khí thần trụ hóa đi lên thì con người nó ổn định.
- **Đà ấy sắc vàng bao trùm khắp cả.** Chúng ta thanh tịnh rồi từ quang phát triển ra

Thiền Thực Hành

châu thân, bảo vệ châu thân, ánh vàng bao trùm khắp cả.

- **Phật hay thân tịnh ở nơi mình.** Biết chuyện mình để sửa tiến, ăn năn hối cải, sám hối tiến hóa thì con người mới được thanh nhẹ.

Nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật và cách niệm được chỉ dẫn kỹ lưỡng trong một đĩa CD do Thiền Sư Lương Sĩ Hằng (Vĩ Kiên) hướng dẫn để người mới tập niệm theo cho đúng. Nếu muốn có CD này xin liên lạc các địa chỉ *(gần nơi bạn cư ngụ)* trên mạng lưới điện toán:

<http://www.vovi.org>

2. SOI HỒN

Sau khi niệm phật xong, hành tiếp pháp Soi Hồn như sau:

Vẫn trong tư thế ngồi, từ từ đưa hai cánh tay lên ngang vai. Dùng đầu hai ngón tay cái đút vào bịt kín hai lỗ tai. Dùng đầu hai ngón tay giữa chặn nhẹ lên vành khớp xương khoe mắt và kéo chần nhẹ ra cho hai mí mắt nhắm lại. Dùng đầu hai ngón tay trở chặn nhẹ trên mí tóc chỗ màng tang. Ngón áp út và ngón út co lại vào trong lòng bàn tay.

Đầu thẳng, rút cằm vô, co lưỡi chạm nướu chân răng hàm trên, răng kê răng, miệng

ngậm, mắt nhắm, ý nhìn ngay trung tâm chân mày thẳng tới trước. **Nói trong ý: “Tập trung 3 báu linh Tinh Khí Thần”**. Lắng nghe điển trở lên bộ đầu, hơi thở bình thường. Ngồi thẳng lưng. Pháp này có thể làm bất cứ lúc nào trong ngày sau phần nguyện tập cho thần kinh khối óc được ổn định.

Thời gian tập pháp Soi Hồn ít nhất là 5 phút và nhiều nhất là 15 phút.

Chú Thích:

- Người mới tu cảm thấy lỗ tai nghe ồ ồ. Tu lâu thì không còn nghe tiếng ồ ồ trong bộ đầu nữa.

- **Soi Hồn:** Soi là tìm kiếm, Hồn là sự sáng suốt, sự thanh tịnh. Soi Hồn là một phương pháp giúp chúng ta tìm kiếm lại sự thanh tịnh và sự sáng suốt của chính mình. Theo Đông y học, Soi Hồn là quy nguyên thần kinh khối óc.

Lưu Ý:

- Trong khi hành pháp Soi Hồn mà thấy có tạp niệm hay lo ra, suy nghĩ lung tung thì dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật để từ từ giải ra những sự lo âu, nghĩ ngợi đó.

- Chỗ mí tóc nơi ngón tay trở chận, muốn dễ tìm thì cần rãng lại thấy nổi gân lên.

Giải Thích:

"Trên thế gian này chưa có tôn giáo nào thực hành pháp soi hồn, pháp này giúp cho bạn khai mở trung tâm điểm của bộ đầu gọi là Thiên Môn hay Hà Đào Thành và chấn động lực của luồng điện sẽ phát triển mãi mãi đến vô cùng tận. Khi chúng ra đưa hai tay ngang vai, tất cả các thần kinh của ngũ tạng, tim, can, tỳ, phế, thận, đều hoạt động và toát mồ hôi. Lúc đầu hai ngón tay bịt kín lỗ tai thì người mới tu, tánh còn nóng, cảm thấy lỗ tai nghe ồ ồ... tu lâu bạn sẽ không còn nghe ồ ồ nữa, lúc đó bạn cảm thấy tinh thần sáng suốt... **Người mới tu làm pháp Soi Hồn để khôi phục thần lực đã bị mất đi trong ngày, vì làm việc, vì sinh hoạt chúng ta phải dùng tất cả khả năng sẵn có của chính mình, dùng đến để đối lấy đồng tiền chén cơm, thì không thể nào không bị suy yếu thần kinh.** Khi ta làm việc trở về, ta làm như thế (Soi Hồn) là ta khôi phục lại chấn động lực của khối óc. Khi

Thiền Thực Hành

bạn dùng hai ngón tay cái bịt kín hai lỗ tai là bạn đang hội tụ luồng điện về bộ đầu và tập trung nó vào giữa hai chân mày. Ngón trỏ và ngón giữa của bạn chạm lên màng tang nơi chân tóc và ở giữa xương khớp mắt thì luồng điện cũng chuyển chạy về trung tâm chân mày. Khi bạn đã có khả năng tập trung được luồng điện đó rồi thì ánh sáng sẽ phóng ra từ nơi Ấn Đường, trung tâm giữa chân mày, tiến thẳng một đường lên trung tâm của càn khôn vũ trụ. Lúc đó chúng ta càng ngày càng cảm thấy thông thả nhẹ nhàng hơn. **Người mới tu nên làm pháp này ít nhất sáu tháng để chân chính bộ óc. Sự động loạn đã thu hút trần trước quá nhiều, cho nên chúng ta phải chấn chỉnh khối óc trước tiên. Người mới tu không cần thiết giờ giấc.** Giờ rảnh có thể làm pháp Soi Hồn để cho giảm bớt sự động loạn không cần thiết của cuộc đời đau khổ hiện tại".

(Phương Pháp Công Phu, Culver City,
tháng 7, 1982)

3. XẢ THIÊN

Sau khi Soi Hồn xong, hành tiếp Xả Thiên để chấm dứt như sau:

Hai tay từ từ đưa lên trên đầu. Hai lòng bàn tay đặt úp lên trên đỉnh đầu để hồi điển trở lại bản thể. Vuốt vòng từ đầu xuống theo vành tai. Vuốt trái tai xuống. Vuốt mặt như vậy 3 lần.

Chà xát hai lòng bàn tay với nhau cho thật nóng, vuốt mặt như vậy 3 lần. Chà xát hai bàn tay với nhau cho thật nóng, vuốt mặt như vậy 3 lần. Chà xát hai bàn tay với nhau cho thật nóng, vuốt mặt như vậy 3 lần.

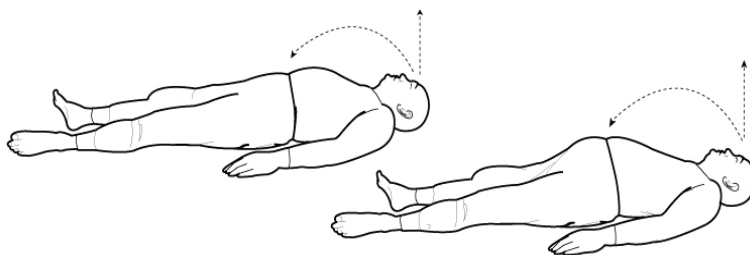

4. PHÁP LUÂN CHIẾU MINH

Sau khi Xả Thiền xong, hành tiếp Pháp Luân Chiếu Minh như sau:

Tập thở Pháp Luân Chiếu Minh để thanh lọc và làm cho điều hòa bộ ruột. Các bạn nên tập thở Pháp Luân Chiếu Minh khi bụng trống, cách 2 hay 3 giờ sau buổi ăn.

- Nằm ngửa trên giường, đầu thẳng, lưỡi co lên chạm nướu chân răng hàm trên, răng kẽ răng, miệng ngậm, duỗi thẳng tay chân và hoàn toàn thả lỏng. Tự nhủ quên hết chân, tay, thân mình.
- Mắt nhắm, trong ý nhìn thẳng từ giữa trung tâm hai chân mày tới phía trước, rồi tập trung chú ý tới cái rún. Khi tập pháp này, lúc nào cũng chú ý đến cái rún.

- Hít hơi vào và thở ra bằng mũi: Thở ra cho hết hơi, từ từ xẹp bụng xuống. Tiếp tục hít hơi vào, cùng lúc phình bụng ra. Đến khi hết hít vô được, thì thở ra cho hết hơi, xẹp bụng xuống: thềm đếm 1. Tiếp tục hít vô, phình bụng lên và thở hơi ra, xẹp bụng xuống, thềm đếm 2. Liên tục hít vào phình bụng lên, và thở ra xẹp bụng xuống, thềm đếm 3, rồi tiếp tục đến 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 đến 12 vòng. Sau vòng thứ 12, thì tạm nghỉ vài giây.

Bắt đầu hít thở và đếm trở lại từ 1 đến 11 hơi. Sau chu kỳ thứ 11, thì cũng tạm nghỉ vài giây, rồi mới bắt đầu hít thở và đếm trở lại từ 1 đến 10. Rồi tiếp tục từ 1 đến 9; từ 1 đến 8; từ 1 đến 7; từ 1 đến 6; từ 1 đến 5; từ 1 đến 4; từ 1 đến 3; từ 1 đến 2; rồi 1 vòng hơi. Sau mỗi một chu kỳ, đều tạm nghỉ vài giây. Tổng cộng tất cả là 78 vòng hơi thở.

- Hơi thở phải từ từ, nếu nhanh quá sẽ kém hiệu quả, nếu chậm quá thì dễ ngủ quên. Pháp này có thể tập bất cứ lúc nào bụng trống, hoặc cách hai hay ba giờ sau bữa ăn. Tập sau

khi làm pháp Soi Hồn hay tập riêng thêm trong ngày cũng được.

Giải Thích:

"Tại sao bạn phải nghĩ là đầy rún? Đầy rún là chú ý tới trái thận, vì thận với rún liên hệ trực tiếp với nhau. Khi ta hít đầy như thế này, cái hơi nó ép phía đằng sau, khi ta thở ra thì cái hơi nó ép ra sau. Hai hơi hít vô và thở ra là một hơi thở liên tục. Nó nhập lại chúng ta phải liên tiếp thở cái thứ hai để thành lực lượng mạnh, ép cái trước khí của trái thận và trước khí của ngũ tạng và sẽ đẩy nó ra theo đường đại tiện, tiểu tiện, hay các lỗ chân lông. **Khi ta thở liên tục như vậy cho tới 12, cái hơi thanh nhẹ sau ép lần lần và dồn qua trái cột và đưa qua đại tiểu tiện hay lỗ chân lông, khai thông xương sống một phần. Rồi tiếp tục thở từ 1-11, 1-10, 1-9, 1-8, 1-7, 1-6, 1-5, 1-4, 1-3, 1-2, và 1.** Nằm xuống dùng trung tâm chân mày chú ý tới cái rún. Trong lúc thở chiếu mình, trong khi bạn chú ý tới cái rún là bạn tập trung vào thể vía của các bạn. Sự liên kết sẽ giúp cho phần hồn và thể vía của bạn

có cơ hội tương hội với nhau, một khi mà trật tự của thể xác bạn đã lập lại được sự quân bình. Đối với người mới tu, đối với thanh niên tập thể thao là những người hay hít vô ngực, kêu hít vô bụng thì thấy khó khăn. Nhưng tập tùy theo khả năng của mình. Sau này cố ý phải hít cho kỳ được thì hít vô là phải đầy rún. Lấy cái gì có thực chất mà giải cho nó thông suốt hơn là lấy thanh khí điển của càn khôn vũ trụ để hóa giải cái cơ tạng của cái tiểu vũ trụ này. Những người nam giới ham mê sắc dục thì tinh khí bị suy yếu, do đó hơi thở ngày càng yếu; nữ giới cũng vậy, ham tính dục, sanh nhiều con, mất trung khí, hơi thở không dồi dào.

Nếu họ làm pháp thở này, họ sẽ từ từ khôi phục lại trung khí, từ từ sẽ đưa họ tới chỗ mạnh dạn, quán thông mọi sự việc. **Người mới tu nên tập hai pháp trên đây mà thôi, trong sáu tháng trước khi hành sang pháp khác.** Cái pháp này hỗ trợ cho cơ tạng rất nhiều và đem lại cho tứ chi được mạnh dạn để tránh những bệnh nan y như là xụi bại hoặc là hư gan, hư tim trong lúc chúng ta không biết trật tự. Trong cái tham ăn tham

Thiền Thực Hành

uống tạo nhiều bệnh. Tham dục cũng tạo bệnh hư óc. Đó ! Bệnh do tánh sanh ra vậy."

Lương Sĩ Hằng

CHƯƠNG II

PHƯƠNG PHÁP CÔNG PHU SAU SÁU THÁNG

**Nguyễn
Soi Hồn
Pháp Luân Thường Chuyển
Thiền Định
Xả Thiền**

Thiền Thực Hành

Sau khi tập xong phần căn bản trong sáu tháng đầu, các bạn cần tập đầy đủ các pháp theo thứ tự sau đây:

1. Nguyên
2. Soi Hồn
3. Pháp Luân Thường Chuyển
4. Thiền Định
5. Xả Thiền

Thời điểm tốt nhất để hành thiền là vào giờ Tý (từ 11 giờ đêm đến 01 giờ sáng) giờ địa phương. Tránh hành thiền từ 03 giờ chiều đến 09 giờ tối. **Ngồi xoay mặt về phương Nam** trong tư thế theo phương pháp ngồi trong sáu tháng đầu. **Tắt đèn.**

1. NGUYỆN

Ngồi ngay ngắn, đầu thẳng, rút cằm vô, lưng thẳng, co lưỡi, răng kề răng, miệng ngậm, hai bàn tay chắp vào nhau để trước ngực chĩa lên trời (*không chĩa phía trước hay vô cằm*). Định tâm cho phẳng lặng.

Tập trung trí ý trên đỉnh đầu (*đỉnh đầu là giao điểm của đường từ sống mũi qua gáy với đường nối hai vành tai*), rồi dùng ý thâm niệm những câu sau đây:

- ❖ **Nam Mô A Di Đà Phật.** (*ý niệm câu này 3 lần*)
- ❖ **Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Quán Thế Âm Bồ Tát, Nam Mô Long Hoa Giáo Chủ Di Lạc chứng minh đệ tử** (*tên họ của mình*) **tu hành đắc đạo.** (*ý niệm câu này 2 lần*)
- ❖ **Con nguyện quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng.**

Lương Sĩ Hằng

❖ **Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.**

Hai tay vẫn chắp trước ngực và xá ba cái, với cổ tay nghiêng các đầu ngón tay xuống lên khoảng 35 độ, lưng vẫn giữ thẳng, không cúi đầu lạy.

2. SOI HỒN

Sau khi Nguyên xong, hành tiếp Soi Hồn như sau:

Vẫn trong tư thế ngồi, từ từ đưa hai cánh tay lên ngang vai. Dùng đầu hai ngón tay cái đút vào bịt kín hai lỗ tai. Dùng đầu hai ngón tay giữa chận nhẹ lên vành khớp xương khoe mắt, và kéo chần nhẹ ra cho hai mí mắt nhắm lại. Dùng đầu hai ngón tay trở chận nhẹ trên mí tóc chỗ màng tang. Ngón áp út và ngón út co lại vào trong lòng bàn tay.

Đầu thẳng, rút cằm vô, co lưỡi chạm nướu chân răng hàm trên, răng kê răng, miệng ngậm, mắt nhắm, ý nhìn ngay trung tâm chân mày thẳng tới trước. **Nói trong ý: “Tập trung 3 báu linh Tinh Khí Thần”**. Lắng nghe điển trời lên bộ đầu, hơi thở bình thường. Ngồi thẳng lưng. Pháp này có thể làm bất cứ lúc nào trong ngày sau phần nguyện tập cho thần kinh khôi óc được ổn định.

Thời gian tập pháp Soi Hồn ít nhất là 5 phút và nhiều nhất là 15 phút.

Chú Thích:

- Người mới tu cảm thấy lỗ tai nghe ồ ồ. Tu lâu thì không còn nghe tiếng ồ ồ trong bộ đầu nữa.

- **Soi Hồn:** Soi là tìm kiếm, Hồn là sự sáng suốt, sự thanh tịnh. Soi Hồn là một phương pháp giúp chúng ta tìm kiếm lại sự thanh tịnh và sự sáng suốt của chính mình. Theo y học, Soi Hồn là quy nguyên thần kinh khôi óc.

Thiền Thực Hành

Lưu Ý:

- Trong khi hành pháp Soi Hồn mà thấy có tạp niệm hay lo ra, suy nghĩ lung tung thì dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật để từ từ giải ra những sự lo âu, nghĩ ngợi đó.
- Chỗ mí tóc nơi ngón tay trở chận, muốn dễ tìm thì cần rãng lại thấy nổi gân lên.

3. PHÁP LUÂN THƯỜNG CHUYỂN

Sau khi Soi Hồn xong, hành tiếp Pháp Luân Thường Chuyển như sau:

- Vẫn trong tư thế ngồi, từ từ hạ hai tay xuống khép sát vào hông sườn, hai lòng bàn tay úp xuống để trên đùi. Đầu thẳng, rút cằm vô, co lưỡi, răng kề răng, mắt nhắm, trong ý nhìn thẳng từ giữa trung tâm hai chân mày tới trước, tập trung trên đỉnh đầu.

- Thở ra và hít vào bằng mũi, hơi thở khoan thai, liên tục, không gián đoạn và nhịp nhàng, sâu sắc. **Tránh dẫn tư tưởng theo hơi thở.**

- Hóp bụng vào cho sạch hơi.

- Dùng ý **thâm ra lệnh: “đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu”** mỗi khi hít hơi vào, phình bụng ra. Khi không còn hít vào được nữa, liền từ từ thở ra, xẹp bụng xuống.

- Cần ý **thâm ra lệnh** như thế mỗi khi hít hơi vào.

- Khi bụng xẹp hết, liền hít hơi vào và phình bụng ra. Khi không còn hít vào được

Thiền Thực Hành

nữa, thì từ từ thở hơi ra, xẹp bụng xuống để ép sạch hơi đáy cặn.

- Mỗi lần hít thở từ **6 đến 12 vòng hơi thở** như vậy là đủ. Hít vô và thở ra là một chu kỳ.

Giải Thích:

"Hít hơi vào cái ý phải ra lệnh: **“đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu”**. Khi đầy rún, thì bụng phình ra, đầy ngực, tung lên bộ đầu cũng bụng vẫn phình ra. Chỉ lúc bắt đầu thở ra, bụng mới từ từ xẹp xuống. Thở ra phải thở xẹp hết. Không còn giữ hơi ở trong bụng. Xẹp lép. Tại sao phải thở xẹp bụng? Khi các bạn thở xẹp là ép cái thận, trước điển được

lọc, sẽ đi ra đường tiểu tiện. Ép hết rồi, mới hít từ từ vào trở lại.....

...Pháp Luân Thường Chuyển là đả thông tất cả kinh mạch bên trong thì huệ tâm mới khai. **Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai.** Khi mà chúng ta thường chuyển rồi thì nó hòa tan với càn khôn vũ trụ, hồi quang phản chiếu. Chúng ta mới thấy nguyên năng bên trong của chúng ta và thấy rõ nguyên lai bốn tánh của chính mình.

Phải thực hành để xác nhận, thực hành để thấy, và nó phải mở tất cả những năng khiếu như học thức, chuyên môn Bất cứ ngành nào mà thực hành Pháp Luân Thường Chuyển, thì lúc đó trí óc dồi dào, làm việc vui vẻ mến cảm muôn loài vạn vật. Quán thông mình, quán thông tất cả thì mới thấy rằng Càn Khôn Vũ Trụ với ta không có xa, Tiểu Thiên Địa của chúng ta tiến hóa tới vô cùng, và phần hồn chúng ta là bất diệt. Cho nên tuổi trẻ biết sửa mình và biết lập lại trật tự để có một đời sống an khang tại thế, để xây dựng địa hình là thể xác của chúng ta, quê hương là thể xác của chúng ta. **Nếu các bạn**

Thiền Thực Hành

lập lại trật tự sáng suốt trở về xứ sở thì xứ sở đó trong tay các bạn. Cuối cùng mọi người trong chúng ta cố gắng thực hành và lập lại trật tự cho chính mình và sử dụng khả năng sẵn có của chính mình, trở về với thanh tịnh và sáng suốt thì lúc đó cộng đồng như sanh đau khổ của chúng ta mới thực sự giải thoát. Tôi mong rằng mọi người ý thức và thực hành để tự kiểm chứng thì lúc đó mới thấy rõ những lời nói của tôi đã nói về phương pháp này."

4. THIỀN ĐỊNH

Sau khi Pháp Luân Thường Chuyển xong, hành tiếp Thiền Định như sau:

- Cách ngồi và để tay như lúc làm Pháp Luân Thường Chuyển.
- Vắn đầu thẳng, rút cằm vô, co lưỡi, răng kè răng, hai tay khếp sát vào hông sườn, hai lòng bàn tay úp xuống để trên đùi, mắt nhắm lại và ý nhìn từ giữa trung tâm hai chân mày tới trước.

Tập trung trí ý lên đỉnh đầu, **ý thâm nguyện “xuất hồn lên đánh lễ Phật”**. Chỉ chú tâm lên xoáy óc một chút thôi, rồi sau đó nhìn thẳng trung tâm giữa hai chân mày lâu chừng nào tốt chừng nấy, ý chí thả lỏng, tâm phẳng lặng và ý dõ cho ngủ. Ngồi càng lâu càng tốt.

* Người mới tu để tay lên đùi

* Người tu lâu có thể bắt ấn Tam Muội

- Khi thiền định, ngứa mình, tê chân hay có ý động loạn thì chỉ niệm Nam Mô A Di Đà Phật ngay trung tim bộ đầu.

Giải Thích:

"Thiền là cho phẳng lặng tất cả mọi sự việc và sự thanh hưởng về thanh, trước lắng về trước. Thanh là chân động lực của bộ đầu, phải thả lỏng cho nó phóng lên tới vô cùng tận và trước tự nó phải lắng trong.

*Trong khi Thiền Định, ngứa mình chỉ nên niệm Phật, tê chân cũng chỉ niệm Phật. Ngứa và tê nó tạo cái dâm tánh, tạo cái dâm tánh thì trở về trước. Trước rồi thì nó ác, ác trước là vậy. Còn người thiền lâu có thể bắt ấn tam muội. Ngồi Thiền Định càng lâu càng tốt, trong lúc ngồi, những vị bộ đầu rút nhẹ có thể ngủ ngồi. Bộ đầu càng rút nhẹ chừng nào thì ta càng dễ đi vào giấc ngủ mê chừng đó, trong mê có tỉnh. Ngồi đây nhưng ai nói gì cũng nghe, cái đang trước mắt chúng ta, ngay trung tâm chân mày, cái gì chúng ta cũng thấy. Nhưng cảnh bên trên chúng ta thấy rõ rệt. **Ngồi đúng thì mặt mày thấy***

vui tươi, ngồi không đúng thì mặt mày thấy buồn bực.

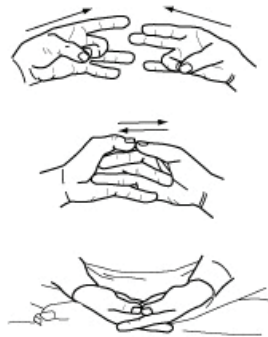
Còn ngồi thiền mà quậy qua quậy lại, đó là tà khí chưa dang hay là tà khí xâm nhập, pháp luân chưa đúng chiều, đi ngược chiều. Chấn động khối thân kinh cho nên cựa quậy. **Những cái đó phải ngừng ngay và thực hành chiếu minh cho nhiều, cho nó khai thông những huyết kinh trong thể xác.** Nó dẫn giải tất cả tà khí, trược khí trong thể xác, nhiên hậu nó ngồi yên tĩnh thiền định được... Lúc ngồi thanh tịnh ngay ngắn, thừa tiếp thanh điển bên trên để đi học. Lúc về thì nó nặng đầu, nó làm lắc cái đầu thì chúng ta bắt đầu xả thiền."

Thiền Thực Hành

CÁCH BẮT ẤN TAM MUỘI

Người tu lâu có điển trong lúc ngồi tập Pháp Luân Thường Chuyển hay Thiền Định tự động rút hai bàn tay lại để ở giữa thay vì ở hai bên đùi.

Cách để tay này dành cho người tu đã lâu.

5. XẢ THIỀN

Sau khi Thiền Định xong, hành tiếp Xả Thiền để chấm dứt như sau:

1. Hai tay từ từ đưa lên trên đầu. Hai lòng bàn tay đặt úp lên trên đỉnh đầu để hồi điển trở lại bản thể. Vuốt vòng từ đầu xuống theo vành tai. Vuốt trái tai xuống. Vuốt mặt như vậy 3 lần.

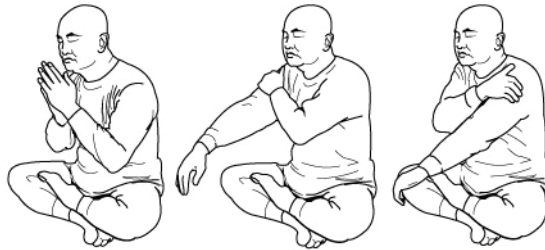

2. Chà xát hai lòng bàn tay với nhau cho thật nóng, vuốt mặt như vậy 3 lần. Chà xát hai lòng bàn tay với nhau cho thật nóng, vuốt mặt như vậy 3 lần. Chà xát hai lòng bàn tay với nhau cho thật nóng, vuốt mặt như vậy 3 lần.

Thiền Thực Hành

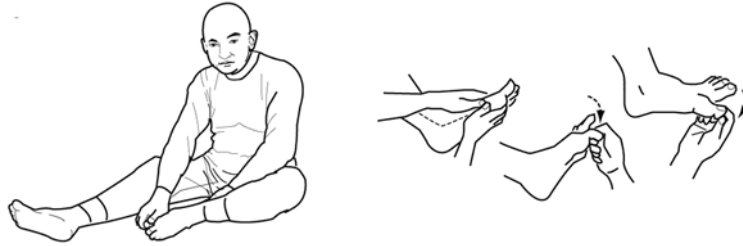
3. Chà xát hai bàn tay với nhau cho thật nóng. Dùng một bàn tay bóp và vuốt tay kia từ bả vai xuống cánh tay, đến cổ tay thì nắm và vuốt ra khỏi các đầu ngón tay. (Làm 3 lần). Rồi đổi bàn tay bóp và vuốt tay còn lại. (Làm 3 lần).

4. Chà xát hai bàn tay cho nóng. Dùng hai bàn tay bóp và vuốt từ háng xuống đùi tới bàn chân. Dùng ngón tay bấm huyết tê nơi móng ngón chân cái và bẻ quặp xuống. (Làm 3 lần).

Làm lại như vậy cho chân kia. (Làm 3 lần).

5. Sau cùng, chà mạnh hai lòng bàn chân vào nhau 50 lần.

Thiền Thực Hành

NIỆM NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

(sau sáu tháng, hay khi có điểu trên bộ đầu)

Tập trung dùng ý trì niệm Nam Mô A Di Đà Phật với chân động lực chuyển chạy về các luân xa tương ứng của mỗi chữ trong 6 tháng đầu hay cho đến khi nào bắt đầu cảm thấy có điểu chạy trên bộ đầu hay ở trung tâm hai chân mày. Sau đó thì tập niệm trên đỉnh đầu.

Co lưỡi, răng kê răng, miệng ngậm, mắt nhắm, và từ điểm trung tâm chân mày nhìn thẳng tới trước, hơi thở bình thường. Dùng ý niệm sáu chữ Nam Mô A Di Đà Phật trên đỉnh đầu.

CHƯƠNG III

CÁC PHÁP HÀNH THÊM

**Niệm Lục Tự Di Đà
Thể Dục Trợ Luân
Pháp Lạy Kiếng
Niệm Bát Nhã
Mật Niệm Bát Chánh
Kiểm Điểm Đời Đạo
Chứng Hưởng Dưỡng Khí**

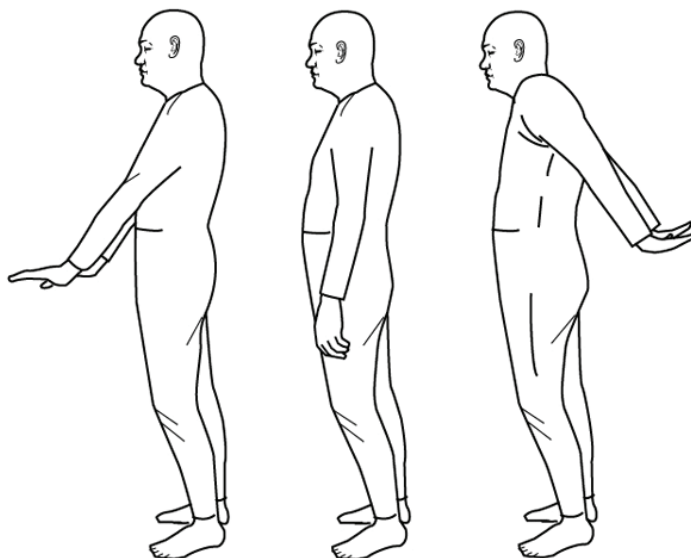
1. NIỆM LỤC TỰ DI ĐÀ

Co lưỡi, răng kê răng, miệng ngậm, dùng ý niệm trên đỉnh đầu Nam Mô A Di Đà Phật.

Niệm liên tục càng nhiều càng tốt. Có thể Niệm Phật bất cứ lúc nào trong lúc đi, đứng, nằm, không bắt buộc phải nhắm mắt.

Nếu thuận tiện, có thể ngồi như lúc công phu, nhắm mắt niệm Phật.

2. THỂ DỤC TRỢ LUÂN

Đứng thẳng, lưng thẳng. Hai chân dang ra bằng khoảng cách với chiều ngang của hai vai. Tay thả lỏng. Co lưỡi, răng kè răng, miệng ngậm. Đầu ngón chân co lại, bám trên mặt đất.

Cánh tay duỗi thẳng, từ từ đưa hai tay song song ra phía trước một cách nhẹ nhàng khoảng 30 độ, rồi vẩy bật cổ tay cho hai bàn tay cong lên trên, ngón tay hướng về trước, cánh tay vẫn duỗi thẳng. Rồi từ từ thả hai cánh tay xuống và kéo song song ra phía sau

cho hết mức, rồi vẩy cup bàn tay lên, lòng bàn tay hướng lên trên.

Mỗi lần làm ít nhất 15 phút. Người nào không có đồng hồ có thể đếm 300 cái cho một lần tập (*khi đưa hai tay ra sau rồi vẩy cup lòng bàn tay lên là một cái*). Làm nhẹ và chậm chừng nào tốt chừng ấy. Hơi thở vẫn bình thường. Nhớ là đưa lên nhẹ nhẹ rồi mới kéo xuống cho thiệt hết, đằng sau phải đưa lên hết.

Giải Thích:

"Bàn tay thì phải bật lên. Đưa tay lên ra phía sau để kích động huyết cổ tay, nó liên hệ tới óc. Hai bàn tay phải bật lên và bật ra đằng sau để cho cái đầu ổn định. Mấy ngón chân cũng chạy lên óc. Chú ý rút hậu môn (con trê) lên mỗi khi đưa tay ra phía sau."

Nên nhớ môn thể dục này phải được thực hành một cách khoan thai, chậm rãi và nhẹ nhàng.

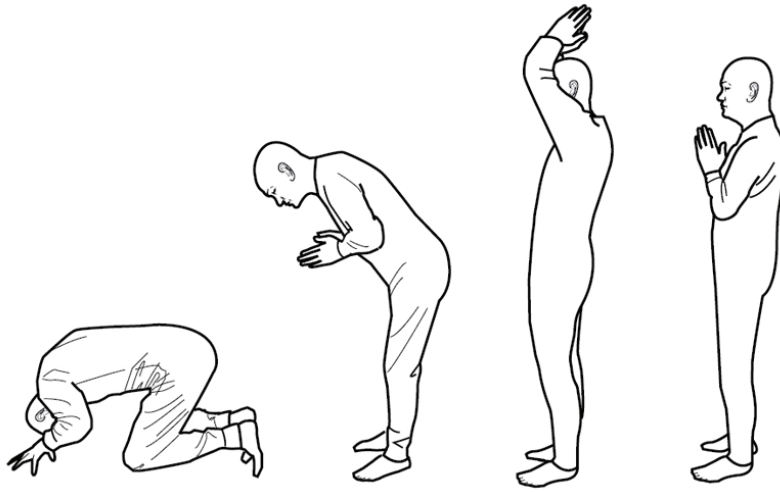
"Tại sao cái gì của Vô Vi cũng kêu từ từ? Là để con người học cái nhẫn mà thôi. Chúng ta giáng trần nhiều kiếp, chỉ học có chữ nhẫn"

Thiền Thực Hành

mà tới nay chưa xong. Tu cũng muốn mau và cái gì cũng muốn mau hết, mất cái chữ nhân. Có mau đi nữa mà thiếu cái sáng suốt thì làm được việc gì. Chúng ta vạn sự phải tự tu, khai triển trong thanh tịnh. Thể Dục Trợ Luân hỗ trợ cho việc điều trị áp huyết cao, dư máu và bệnh trĩ."

(Phương Pháp Công Phu, Culver City 1982)

3. LẠY KIỀNG

Đứng thẳng trước kính Vô Vi. Nếu nhà không có kính Vô Vi thì quay về hướng Nam bắt đầu lạy. Trong lúc lạy, co lưỡi, răng kê răng, miệng ngậm, niệm Phật trên đỉnh đầu. Tiếp tục niệm Phật và lạy. Mỗi lần tập 50 lạy như vậy. Hơi thở bình thường.

- 1) Tay chắp
- 2) Đưa cao lên khỏi đầu
- 3) Khom người lạy
- 4) Đầu gối, ngón tay, đầu chạm đất

Trích lời giảng trong khóa 7 tại Thiền viện
Vĩ Kiên, tháng 10, 1987:

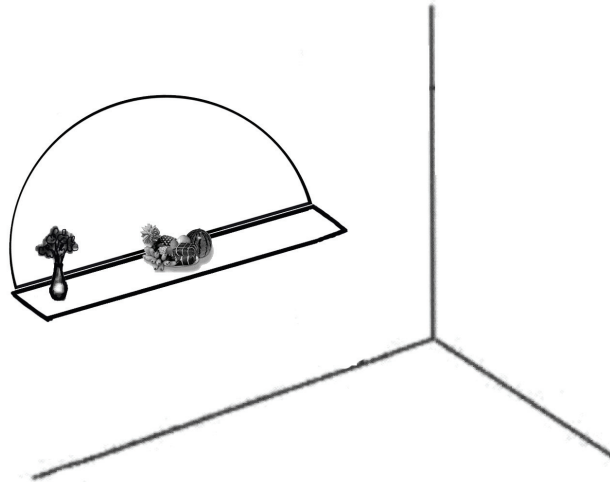
"Cho nên các bạn đã đứng trước kiếng Vô Vi rồi quỳ, rồi xá thì cái điểm của các bạn chiếu vô đó thì chính bạn làm việc cho bạn chớ có ai làm cho bạn đâu, nhưng mà cái vấn minh nó hỗ trợ cho các bạn được nhìn lại thấy rõ. Thấy rõ cái phàm tướng của các bạn, rồi các bạn dùng ý niệm xá đó, là được cơ hội thấy chơn tướng các bạn. Khi mà các bạn thanh nhẹ rồi, chấp tay vừa nhắm mắt là thấy chơn tướng các bạn. Lúc đó, các bạn mới thấy rằng tôi đã đắc đạo, tôi đã mở huệ. Trước cái không mà tôi thấy tất cả, trong một sát na đứng đó mà thấy hết. Cái kiếng Vô Vi nó huyền diệu do bạn chớ không phải do Trời Phật. Tâm của các bạn là tâm Trời Phật, tâm của các bạn là tâm ma quỷ mà các bạn đứng đó các bạn dụng tâm hướng về kiếng, kiếng là tâm. Nếu mà các bạn trước, thì các bạn không thấy cái gì, cũng xá mà thấy cái phàm ngã của bạn mà thôi. Khi cái tâm các bạn nhẹ rồi các bạn xá thấy sự thanh cao, thấy Tiên Phật, thấy cảnh trời,

trong một nháy mắt là thấy hết trội rồi. Cho nên cái kiếng Vô Vi rất huyền diệu cho người tu học trong thực hành mà kiểm chứng mỗi kỳ, mỗi buổi sáng. Nhiều khi các bạn làm sai quấy trong đêm, sáng đứng trước kiếng các bạn sợ, tự động các bạn sợ nhìn mặt thăng này nó sa sút quá (cười...) tự mình sợ, sa sút rồi sẽ đi đâu, mình sợ. Cho nên cái sợ đó nó tạo cái ăn năn, rồi về, mình mới ăn năn, mình mới lo tu nữa. Cái kiếng đó nó nhắc hằng ngày nếu các bạn biết sử dụng nó, chớ đừng cho cái kiếng đó là một vị Thánh gác cửa hay là một vị Thần giữ cửa, cái đó là sai. Mình đã phá mê tín mà trở về với trong lành với cả càn khôn vũ trụ, trở về với thực chất của chính mình, chớ không phải lệ thuộc bởi ai, nhưng mà tại sao chúng ta phải dùng cái ý niệm đức Quan Thánh Đế Quân, ngài là trong cái trung nghĩa. Con người không có trung, không có nghĩa đâu có mùi vị tình đời. Chúng ta xuống đây làm người mà chưa thực hiện được tình đời. Tình đời là sự trung nghĩa mới có tình đời. Con người không có trung nghĩa không có tình đời, xạo, phải không? Cho nên cái giá trị của Quan Thánh thì sánh

một vị Phật, bây giờ Ngài là Phật rồi ! Nhưng mà lưu danh đời đời tại thế, lúc nào mà nhắc đến Ngài thì cũng còn sự ảnh hưởng, sự trung nghĩa vô cùng sống động mà như gian ai cũng cảm mến và phục cái tinh thần đó. Chúng ta tu, chúng ta phải nuôi dưỡng được cái tinh thần như vậy, chúng ta mới có cơ hội tiến về Phật giới. Còn tinh thần của ta bất trung, bất tín làm sao mà tiến được Phật giới thì tự mình xác nhận đứng trước kiếng đó nhìn vô thì thấy cái mặt ma quỷ đâu có phải chơn tu đâu. Cho nên cái kiếng đó rất có giá trị, để cho mọi người thương thức lấy mình và kiểm chứng sự tu học và không có ỷ lại, không phải đợi ân sư tới điểm đạo. Chính mình có thể điểm đạo cho mình, biết mình, biết trình độ của mình tới đâu, thành ra không có mê tín, phá mê phá chấp là ở chỗ đó. “

CÁCH THƯỢNG KÍNH VÔ VI

Kính Vô Vi là biểu trưng cho thanh quang của càn khôn vũ trụ và cũng là biểu trưng cho lòng trung nghĩa.

1. Cách tốt là thượng kính Vô Vi trong phòng khách, hướng về cửa ra vào hay cửa sổ, nơi sáng sủa, kang trang, có nhiều ánh sáng chiếu vào. Kính nên dùng hình bán nguyệt (*nửa hình tròn*) vì hình bán nguyệt nhận ánh sáng mặt trăng dịu hơn. Ban ngày thì nhận ánh sáng mặt trời.

2. Chọn ngày mùng một hay ngày thứ mười lăm (*ngày rằm*) trong tháng âm lịch để thượng kính.

3. Kính Vô Vi khi gắn lên tường phải phủ vải đỏ cho đến khi làm lễ thượng kính.

4. Khi dâng hoa và ngũ quả (*năm loại trái cây tượng trưng cho ngũ tạng*) thì dùng hoa màu trắng (*tượng trưng cho huệ linh*) đặt phía bên trái (*từ ngoài nhìn vào kiếng*). Đức Thầy có dạy phía bên trái mạnh hơn, ngũ quả thì đặt ngay chính giữa.

Nếu làm ăn buôn bán thì nhớ dâng hoa mỗi ngày, còn không vào mồng một hay rằm thì dâng hoa và ngũ quả.

5. Đúng 12 giờ trưa, gia chủ đứng trước kính, chắp tay trước ngực và nguyện 3 lần: “*Xin Đức Quan Thánh Đế Quân hộ độ cho gia cang chúng con được bình an, tu hành tinh tấn.*”

6. Rồi ngồi trước kính trong tư thế thiền và tập trung ý trí lên trung tâm bộ đầu thâm niệm Nam Mô A Di Đà Phật liên tục từ năm tới mười phút. Xong rồi xá 3 lần.

7. Mỗi nhà chỉ nên thượng một kính Vô Vi thôi. Nếu bạn nào đã thượng kính rồi mà

không phải hình bán nguyệt thì cứ giữ kính cũ.

8. Trường hợp nếu kính Vô Vi bị vàng ố, đó là bên trên đã rước bớt một phần nạn cho chúng ta và chúng ta nên thay một kính Vô Vi mới.

Thăm nguyện trên đỉnh đầu:

1. *Xin mời quý vị chuyển qua kính mới.*
2. *Xin Đức Quan Thánh Đế Quân hộ độ cho gia cang chúng con được bình an, tu hành tinh tấn (nguyện 3 lần).*

Kính cũ có thể dùng để soi mặt hoặc bỏ đi cũng không sao.

Có thể mời thêm bạn đạo đến chung thiên để tăng thêm lòng thành kính và niềm tin.

Mỗi buổi sáng trước khi rời khỏi nhà hay buổi chiều khi trở về, hành giả đứng trước kính Vô Vi, chắp tay trước ngực, thăm niệm trên đỉnh đầu Nam Mô A Di Đà Phật 3 lần, rồi xá 3 cái.

4. NIỆM BÁT NHÃ

Sau bữa ăn chúng ta phải thành tâm cầu nguyện cho vạn linh bằng cách tập trung ý chí trên đỉnh đầu, trong tư thế ngồi, đầu thẳng, rút cằm vô, lưng thẳng, co lưỡì, răng kề răng, miệng ngậm, mắt nhắm lại và ý nhìn từ giữa trung tâm hai chân mày tới trước, bắt ấn Tam Muội và ý thâm niệm (*Bát Nhã*) 3 lần các câu sau đây: (*Phải học thuộc lòng mấy câu này*)

Nam Mô Bát Nhã Ba La Mật Đa
Sắc Bất Dị Không Không Bất Dị Sắc
Thời Chiêu Kiến Ngũ Uẩn Giai Không
Thọ Tướng Hành Thức Diệt Phục Như Thị
Độ Nhất Thiết Khổ Ách
Nam Mô A Di Đà Phật

Niệm 3 lần như vậy, xong chấp tay xá, nghỉ.

Giải Thích:

Vì khi chúng ta ăn, nhờ vạn linh đóng góp cơ tạng mới được phát triển, thì luồng điện ấy chúng ta hướng tâm khi cầu nguyện, ý

niệm chứ không nói ra miệng, luồng điểu mới đi lên. Có điểu trên bộ đầu, cao hơn, nhẹ hơn, để có cơ hội giải thoát vạn linh đồng tiến với chúng ta trong hòa đồng thanh nhẹ.

Nguyện sau buổi ăn là đồng lòng dẫn tiến, còn trước bữa ăn cầu nguyện là ý lại thôi chứ không làm gì được hết. Chúng ta gánh vác, giải tiến mới là chơn chánh. Trong ý niệm Nam Mô Bát Nhã Ba La Mật Đa là chuyển chạy và rút liền lên khỏi óc, tiến hóa đi lên. Nam Mô Bát Nhã Ba La Mật Đa, Sắc Bất Dị Không, Không Bất Dị Sắc — Đồng đẳng như nhau, sắc cũng là không không cũng là sắc. Thời Chiếu Kiến Ngũ Uẩn Giai Không — Bộ đầu chúng ta không còn nữa mới dẫn tiến lên khỏi thanh nhẹ, vạn linh đồng tiến ngũ uẩn giai không. Thọ Tướng Hình Thức Diệt Phục Như Thị — Tất cả đều đồng tu như chính phần hồn đang tiến hóa. Độ Nhất Thiết Khổ Ách, là khi chúng ta co lười rãng kè rãng, Đông Nam Tây Nam Đông Bắc Tây Bắc, luồng điểu đều chuyển chạy, chúng ta cảm thấy nước miếng trong miệng ngọt, niệm như vậy thì mới dẫn tiến được vạn linh trong cơ thể đồng tiến, tất cả mới

Thiền Thực Hành

*vượt khỏi sự trần trụi khổ ách, nội tâm mới
thanh nhẹ.*

5. MẬT NIỆM BÁT CHÁNH

(Dành cho những người đã tu lâu, có điển rút bộ đầu.
Giờ thực hành: từ 06 giờ chiều đến 10 giờ tối)

Ngồi trong tư thế Thiền Định, hướng về phương Nam, đầu thẳng, rút cằm vô, co lưỡi, răng kè răng, mắt nhắm lại và ý nhìn từ giữa trung tâm hai chân mày tới trước, bắt ấn Tam Muội.

Dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật (NMADĐP) để điển chuyển chạy trên tám điểm như sau:

1. Dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật (NMADĐP) từ ngay đầu môi trên, cuối cùng chữ Phật nó phải nằm ở chót mũi. Đây là điểm thứ nhất.
2. Tiếp tục từ chót mũi ý niệm NMADĐP đến điểm thứ nhì là trung tim chân mày (còn gọi là huyết Ấn Đường).
3. Từ trung tim chân mày ý niệm NMADĐP đến điểm thứ ba là giữa trán.
4. Từ giữa trán ý niệm NMADĐP đến điểm thứ tư là mỏ ác (huyết Nê Hườn hay Thiên

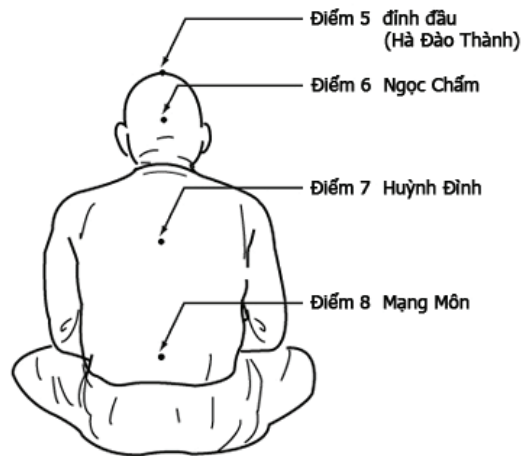
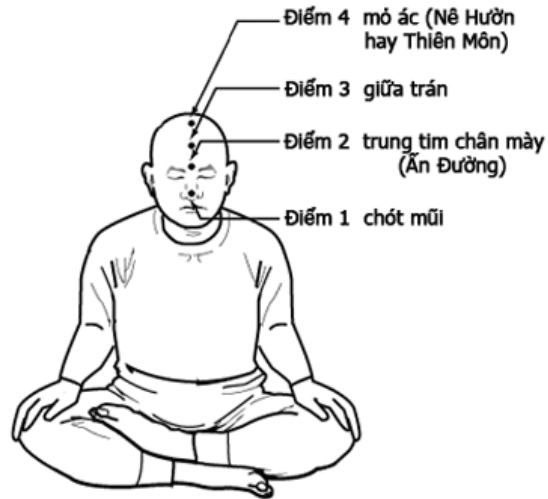
Môn), khởi mí tóc, khoảng 3 lóng tay từ chân tóc ở trán đi lên.

5. Từ mỏ ác ý niệm NMADĐP đến điểm thứ năm là đỉnh đầu (*Hà Đào Thành*).

6. Từ đỉnh đầu ý niệm NMADĐP đến điểm thứ sáu là huyệt Ngọc Châm (*sau ót đối diện với Ấn Đường*).

7. Từ huyệt Ngọc Châm ý niệm NMADĐP đến điểm thứ bảy là Huỳnh Đình (***cách thức tìm huyệt: để lòng bàn tay qua vai, ngón tay giữa chạm xương sống, điểm đó là Huỳnh Đình. Điểm đó cũng có thể coi là Hiệp Tích, vì Hiệp Tích cũng tới điểm đó.***

8. Từ Huỳnh Đình ý niệm NMADĐP đến điểm thứ tám là trung ương trái cật (*huyệt Mạng Môn, ngang với rún*).

Cứ ý niệm để điểm chuyển chạy trên tám điểm như vậy 3 lần.

Giải Thích:

Khi chúng ta tu có luồng điễm rồi, ý niệm cảm thấy như có ngón tay chạy ngay đến chót mũi, như là ngón tay chỉ ngay cái huyệt, niệm tới chỗ nào nó chỉ ngay chỗ đó, chạy tới chỗ nào nó phải chỉ tới chỗ đó, rõ rệt vậy. Những người có điễm niệm thấy nó chạy rõ ràng. Niệm càng lâu tám điễm càng rõ rệt và nó sáng choang ra, con người mới kiểm soát được ngày nay mình không có làm gì bậy bạ. Luồng điễm thông thay vì luồng điễm nghẹt là không được. Niệm tới hai ba chỗ nó ngưng, đó là nó nghẹt. Lo chuyện đời nhiều quá thì chúng ta nên bỏ, ăn năn sám hối và bỏ; niệm lại thì tự nhiên sẽ thông và sáng. Khi sáng rồi thì con người thanh nhẹ không nói bậy bạ được. Nói đâu cũng là triết lý để dẫn dắt đời tiến hóa.

Người tu chúng ta xuất hồn ra thể gian chỉ đi ở chỗ Ấn Đường này thôi, rồi đi học đạo tại Trung Thiên Thế Giới (giữa trán) rồi tới Bồng Lai (trên mí tóc), rồi tới Phật giới (đỉnh đầu), rồi chuyển ra đằng sau này là chỗ Huỳnh Đình trong cái Tiểu Thiên Địa, rồi tới

thận thủy mới cảm minh cái khối kêu bằng thế gian, đại tự nhiên ở thế gian.

Sự kiểm soát này người có điển mới niệm được, còn người không có điển ngôi niệm không được, bản loạn thêm thôi. Cho nên để dành riêng cho người có điển và cảm giác được phần điển chạy trong cơ thể mới cho nó chuyển chạy như vậy và lập lại trật tự.

Mỗi đêm chúng ta kiểm soát như vậy thì luồng điển không có bị lung lạc và không có hướng ngoại, để kiểm soát chắc chắn thành quả khai triển tâm linh của chính mình. Những người tu lâu niệm tới chỗ nào thì dường như có bóng đèn đỏ nó phải bật cháy sáng liền. Còn những người tu chưa đạt được kết quả cao thì chỉ cảm nhận nó chạy tê tê chút vậy thôi. Còn người thành đạo là phải thấy tám điểm đỏ nó phải có tám bóng đèn đỏ sáng bừng lên.

Không nên nghe những sự động loạn và không có kiểm chứng rõ rệt. Tôi muốn đem ra tất cả sự thật mà chính tôi lúc tu cũng thử thách ông Tư và tìm hiểu những cái gì sẵn có của Ngài. Và đến ngày hôm nay, tôi đã kiểm chứng từ giai đoạn một tôi đã đi tới, tôi công

Thiền Thực Hành

hiển cho các bạn. Các bạn tiếp tục tu, kiểm chứng, và kiểm soát lấy các bạn. Tư tưởng nhiều khi bị lung lạc rồi nói bậy. Cho nên chúng ta phải kiểm chứng cho nó rõ rệt, từ giai đoạn một, chúng ta đã đến đó chưa. Không nên nói quá trớn rồi tạo lấy sự sai lầm.

Còn cái phần huệ giác bên trong có mở được chỉ ghi chép vô sách mà thôi, không nên phổ biến vì đó là mọi trình độ khác nhau. Mỗi người mở mỗi giới khác nhau, chỉ ghi vô cuốn sách đó thôi, lưu lại cho hậu thế. Và sau kết luận, chúng ta nói rằng tôi khám phá ra tôi như thế này, thì người khác họ sẽ tiếp tục giữ đúng 3 phương pháp này để học, khám phá nguyên căn và thấy nhiệm vụ của họ khác hơn. Mọi người chúng ta đều có nhiệm vụ tại thế chứ không phải không. Đừng tưởng làm là tôi xuống đây tôi chơi, không có đâu. Xuống đây là có nhiệm vụ làm việc để lưu lại cuốn sách sinh lão bệnh tử khổ cho thế sanh, và thức tâm tùy theo hoàn cảnh, tùy theo trình độ khác nhau.

(Trích từ video Phương Pháp Công Phu 1989)

Lương Sĩ Hằng

6. KIỂM ĐIỂM ĐỜI ĐẠO

*(Dành cho những người đã tu lâu, có điển rút bộ đầu.
Giờ thực hành: từ 05 giờ sáng đến 06 giờ sáng)*

Trong tư thế ngồi ngay thẳng, đầu thẳng, rút cằm vô, lưng thẳng, co lưỡi, răng kè răng, miệng ngậm, mắt nhắm lại và nhìn từ giữa trung tâm hai chân mày tới trước, ý tập trung trên đỉnh đầu, hai lòng bàn tay úp để trên đùi, chúng ta có ý tưởng kiểm điểm đời đạo đến ngày nay có làm gì bậy, mịch lòng ai không, rồi ra sân hít dưỡng khí một hơi từ trên óc xuống bụng luôn. Hít một lượt như vậy 3 lần, thì con người sẽ được khỏe lắm. Mỗi buổi sáng làm đều như vậy.

Giải Thích:

"Ta phải tự kiểm điểm để tự tiến tới, không cần so sánh với người khác. Dòm thấy bản mặt của mình, dòm thấy tâm thức của mình. Trầm lặng suy tư, thích hợp trong cái hòa điệu của Thượng Đế đang dẫn giải trong hơi thở của mình."

(Tim Lê Du Dương)

7. CHƯƠNG HƯƠNG DƯỠNG KHÍ

*(Dành cho những người đã tu lâu, có điển rút bộ đầu.
Giờ thực hành: ngay sau khi hành Kiểm Điểm Đời Đạo)*

Ra giữa trời, hướng nào cũng được, đầu thẳng, rút cằm vô, lưng thẳng, hai tay buông lỏng xuống, co lười, răng kê răng, miệng ngậm, mắt nhắm lại, ý nhìn thẳng từ giữa trung tâm hai chân mày tới trước và tập trung nơi trung tâm bộ đầu, hít vào một hơi.

Hít vào 3 lần như vậy là được rồi. Bộ óc sẽ được thanh nhẹ..

Lương Sĩ Hằng

CHƯƠNG IV

VẤN ĐẠO

**Pháp Lý Vô Vi
Phương Pháp Công Phu
Soi Hồn
Niệm Phật
Pháp Luân Chiếu Minh
Pháp Luân Thường Chuyển
Thiền Định
Các Pháp Hành Thêm**

Thiền Thực Hành

1. PHÁP LÝ VÔ VI

1. Hỏi: *Vô Vi nghĩa là sao?*

Đáp: Vô là không, Vi là nhỏ nhất cũng không. Cho nên chúng ta am hiểu được nguyên lý của Vô Vi thì ở đời không có gì tranh chấp mà tạo khổ cho chính mình. Vô Vi là đi tới chỗ thanh nhẹ. Muốn biết rõ Vô Vi, nhìn mặt Trời nó "không" mà nó sáng. Cái "không" từ bi của mọi người còn sáng hơn nữa, xác nhận rõ con người chế bóng đèn chớ bóng đèn không chế con người được.

2. Hỏi: *Chủ trương của Vô Vi là gì?*

Đáp: Chủ trương của Vô Vi là tự thức tự khai triển lấy chính mình, mở thức hòa đồng hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ, đi tới vô cùng.

3. Hỏi: *Làm sao chúng ta có thể biết được một pháp môn là chánh pháp?*

Đáp: Pháp môn nào mà khứ trực lưu thanh là chánh pháp. Chúng ta mang cái thể xác trực ô, ăn uống cũng trực, độc tố đầy đầy, pháp nào giải ra được thì cái pháp đó là

Thiền Thực Hành

chánh. Bất cứ cái pháp nào mà giải được độc tố trong người, cái đó là chánh pháp. Những pháp nào làm gia tăng trược ô, đó là tà pháp bị điều khiển bởi ngoại cảnh.

2. PHƯƠNG PHÁP CÔNG PHU

4. Hỏi: *Tại sao ngồi thiền thì lưng phải luôn luôn thẳng?*

Đáp: Phải thẳng lưng, vì nếu chúng ta khòm thì đau ngực. Vả lại, lưng thẳng mới mở đi lên được, khai thông mạch Đốc dễ dãi hơn. Còn chúng ta ngồi cong lưng không được, vì khí huyết sẽ ứ, cho nên phải thẳng lưng luôn luôn.

5. Hỏi: *Tại sao trong phần nguyện, mình phải niệm hai câu:*

Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Quán Thế Âm Bồ Tát, Nam Mô Long Hoa Giáo Chủ Di Lạc?

Đáp: *Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Quán Thế Âm Bồ Tát:* Là luồng điện cực thanh cực mạnh quang chiếu tận độ thế gian. Niệm Quán Thế Âm Bồ Tát để hành giả tự thức và tiến hóa. *Tây Phương Cực Lạc* là thanh giới cũng như Niết-Bàn.

Long Hoa Giáo Chủ Di Lạc: Là luồng điện Di Thiện Tối Lạc. Niệm Long Hoa Giáo Chủ Di

Lạc là thức tỉnh phần hồn trở về với sự thanh tịnh để dẫn tiến vạn linh.

6. Hỏi: *Tại sao khi hành thiền, lúc nào mình cũng phải ngó giữa hai chân mày và ý tập trung ở đỉnh đầu?*

Đáp: Bởi vì chúng ta tu là muốn trở lại ngay thẳng và muốn khám phá tất cả. Chớ còn tu mà đi theo bên tay mặt và theo bên tay trái là giới hạn mức tiến. Chúng ta lấy trung dung, phải ngó ngay để đi tới, và sẽ dẫn tiến tay mặt cũng như tay trái. Bên trong Tiểu Thiên Địa chúng ta, có tả có hữu, có thanh có trọc. Nếu chúng ta là chủ nhân ông, ông vua của một Tiểu Thiên Địa mà không công bằng làm sao dẫn tiến được vạn linh? Chúng ta phải đi trung dung, không nghiêng tay mặt, không nghiêng tay trái.

7. Hỏi: *Tại sao ngồi thiền lại phải quay mặt về hướng Nam?*

Đáp: Phải quay mặt về hướng Nam vì hướng Nam hóa sanh hỏa. Mình tập trung lửa ở trung tim chân mày, thì kêu bằng Hỏa-Hỏa Tương-

Giao. Lửa dẫn lửa, phát sáng lạ hơn, còn lửa
kiếm thủy làm sao dẫn được?

8. Hỏi: *Tại sao khi thiền xong phải xoa
mặt, xoa tai và xoa bóp mình và tay chân?*

Đáp: Bởi vì khi thiền, chúng ta ngồi xếp bằng
làm Pháp Luân thì điện chạy đều trong cơ thể,
mà trong đó liên hệ với hai cái tay, hai cái
chân. Điện đang chạy rất mạnh, chúng ta dơ
lên có thể động những người khuất lấp đi
ngang. Chúng ta phải quy nguyên, trở về bộ
đầu, trụ đánh lên trên này thì mới chuyển
xuống thể xác, rồi chúng ta vuốt mặt để quy
lại cái luồng điện vô cơ thể. Thanh điện quy
lại, và sửa tướng diện của con người trở nên
thọ hơn. Rồi mới bóp tay, bóp chân cho điều
hòa, cũng như các môn thể thao làm cho thần
kinh được xoa dịu trở lại, vậy thôi ! Đó không
phải là điều quan trọng của tu. Quan trọng
của Tu là Ý Chí và Tâm Thức !

3. SOI HỒN

9. Hỏi: *Tại sao phải tập Soi Hồn?*

Đáp: Soi Hồn là làm cho ổn định thần kinh khối óc của chúng ta. Khi chúng ta sơ sanh giáng xuống thế gian là chúng ta ngây thơ, quy nguyên thanh thân, nhẹ nhàng. Bây giờ chúng ta sống với cảnh đời lôi cuốn, làm nhiều động thần kinh chúng ta càng ngày càng suy yếu thì cái chân động lực chúng ta mới yếu kém. Phải gom lại để cái chân động lực mạnh lên. Lúc đó hào quang chúng ta sáng suốt và ổn định hơn. Càng ngày, càng quên tất cả thế sự, trở về chơn tánh trong lúc sơ sanh, thì con người tươi tắn.

Soi Hồn chú ý trung tâm chân mày là đường khai mở. Sửa tâm sửa tánh lâu ngày sẽ thành một tập quán tốt, khai triển con mắt thứ ba, nhắm mắt thấy rộng và nhẹ nhàng, thì mới thật sự là buông bỏ.

10. Hỏi: *Xin cắt nghĩa thêm Soi Hồn là gì?*

Đáp: Trên thế gian này chưa có tôn giáo nào thực hành pháp Soi Hồn, pháp này giúp cho

bạn khai mở trung tâm điểm của bộ đầu gọi là Thiên Môn hay Hà Đào Thành và chấn động lực của luồng điển sẽ phát triển mãi mãi đến vô cùng tận. Khi chúng ta đưa hai tay ngang vai, tất cả các thần kinh của ngũ tạng, tim, can, tỳ, phế, thận, đều hoạt động và toát mồ hôi. Lúc đầu hai ngón tay bịt kín lỗ tai thì người mới tu, tánh còn nóng, cảm thấy lỗ tai nghe ồ ồ. . . Tu lâu bạn sẽ không còn nghe ồ ồ nữa, lúc đó bạn cảm thấy tinh thần sáng suốt. . . Người mới tu làm pháp Soi Hồn để khôi phục thần lực đã bị mất đi trong ngày, vì làm việc, vì sinh hoạt chúng ta phải dùng tất cả khả năng sẵn có của chính mình, dùng điển để đổi lấy đồng tiền chén cơm, thì không thể nào không bị suy yếu thần kinh. Khi ta làm việc trở về, ta làm như thế (Soi Hồn) là ta khôi phục lại chấn động lực của khối óc. Khi bạn dùng hai ngón tay cái bịt kín hai lỗ tai là bạn đang hội tụ luồng điển về bộ đầu và tập trung nó vào giữa hai chân mày. Ngón trỏ và ngón giữa của bạn chận lên màng tang nơi chân tóc và ở giữa xương khớp mắt thì luồng điển cũng chuyển chạy về trung tâm chân mày. Khi bạn đã có khả năng tập trung được luồng điển đó

rồi thì ánh sáng sẽ phóng ra từ nơi Ấn Đường, trung tâm giữa chân mày, tiến thẳng một đường lên trung tâm của càn khôn vũ trụ. Lúc đó chúng ta càng ngày càng cảm thấy thông thả nhẹ nhàng hơn. Người mới tu nên làm pháp này ít nhất sáu tháng để chấn chỉnh bộ óc. Sự động loạn đã thu hút trần trược quá nhiều, cho nên chúng ta phải chấn chỉnh khối óc trước tiên. Người mới tu không cần thiết giờ giấc. Giờ rảnh có thể làm pháp Soi Hồn để cho giảm bớt sự động loạn không cần thiết của cuộc đời đau khổ hiện tại.

11. Hỏi: *Trong lúc Soi Hồn, tâm trí mình phải như thế nào?*

Đáp: Minh cứ co lưỡi và tập trung, ngó thẳng ở trung tim chân mày. Cái ý mình ngó thẳng ngay trung tim chân mày, và trên đỉnh đầu, mình tập trung niệm Nam Mô A Di Đà Phật để cho tất cả những luồng điện của thần kinh quy tụ làm một.

12. Hỏi: *Thưa, thông thường thì Soi Hồn từ 5 - 15 phút, tuy nhiên người nào cần Soi Hồn lâu, người nào không cần?*

Đáp: Ít nhất năm phút. Từ sự cố gắng mà họ cảm thấy rằng: khi làm tới 15 phút, họ thấy xương sống lạnh mát thì tới 15 phút là đủ rồi. Có nhiều người làm tới nửa giờ, cái đó ngoài sự yêu cầu của pháp lý. Họ thích họ Soi Hồn cảm thấy mát đỉnh đầu, mát xương sống, họ muốn mát hoài. Đó là sở thích của người ta, không ai cản được, nhưng nhiều nhất là 15 phút, ít nhất là 5 phút.

4. NIỆM PHẬT

13. Hỏi: *Tại sao phải niệm Nam Mô A Di Đà Phật?*

Đáp: Mục đích niệm Nam Mô A Di Đà Phật là một liều thuốc khai đại trí, chứ không phải niệm Phật để nhờ Phật độ hay là dụng ý hại người khác. Tự thức là chánh pháp. Pháp Lý Vô Vi là tu bằng trí bằng ý. Tu bằng trí bằng ý thì phải biết niệm Phật. Niệm Phật là gom thâu cái chân động lực trụ hóa phát triển đi lên, kê bằng trí ý phát triển đi lên, trở về không mới hòa hợp với không giới để tiến hóa được.

Các bạn nên lưu ý: Niệm, thường niệm, vô biệt niệm, tập lần lần. Chúng ta tập lần lần, niệm, thường niệm, vô biệt niệm là không niệm một cái gì hơn là nhớ nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật. Tất cả cần khôn vũ trụ phối hợp thu ngắn: Nam là lửa, Mô là không khí, A là nước, Di là phát triển, Đà là màu sắc, Phật là linh cảm. Cọng cỏ cũng có bao nhiêu công chuyện đó. Vạn linh đồng nhất. Chúng ta hiểu cái nguyên lý này, chúng ta càng ngày càng áp

Lương Sĩ Hằng

dụng nhiều hơn, thực hành nhiều hơn. Thế gian có cơ hội thức tâm, hiểu được cái nguyên lý từ cạn đến sâu, từ nặng đến nhẹ thì các bạn mới đạt được quân bình thăng tiến sẵn có của tâm linh.

5. PHÁP LUÂN CHIẾU MINH

14. Hỏi: *Nên tập Pháp Luân Chiếu Minh vào lúc nào, và công dụng của Pháp Luân Chiếu Minh?*

Đáp: Sau khi ăn cơm hai tiếng đồng hồ là làm được. Công dụng của Pháp Luân Chiếu Minh là điều hòa cơ tạng và giúp cho tứ chi ấm áp.

Pháp Luân Chiếu Minh sẽ sửa trị cơ tạng trở lại thanh nhẹ thì con người mới được vui. Pháp này giúp cho bộ ruột sa thải nhiều độc tố nên cơ thể khỏe và có giấc ngủ ngon, sáng đi làm nhẹ nhàng. Pháp này còn giúp gia tăng sự kiên nhẫn trong lúc làm việc, hay nhận xét việc gì thì cũng rất bình tâm vì cái hỏa can (gan) được giải, bộ ruột được thông, cái óc được nhẹ.

15. Hỏi: *Tại sao khi thở Pháp Luân Chiếu Minh thì phải chú ý đến cái rún?*

Đáp: Tại sao bạn phải nghĩ đến cái rún? Nghĩ đến rún là chú ý tới trái thận, vì thận với rún liên hệ trực tiếp với nhau. Khi ta hít đầy như

thể này, cái hơi nó ép phía đằng sau, khi ta thở ra thì cái hơi nó ép ra sau. Hai hơi hít ra và thở vô là một hơi thở liên tục. Nó nhập lại chúng ta phải liên tiếp thở cái thứ hai để thành lực lượng mạnh, ép cái trược khí của trái thận và trược khí của ngũ tạng và sẽ đẩy nó ra theo đường đại tiện, tiểu tiện, hay các lỗ chân lông.

Lúc thở chiếu minh, trong khi bạn chú ý tới cái rún là bạn tập trung vào thể vía của các bạn. Sự liên kết sẽ giúp cho phần hồn và thể vía của bạn có cơ hội tương hội với nhau, một khi mà trật tự của thể xác bạn đã lập lại được sự quân bình. Đối với người mới tu, đối với thanh niên tập thể thao là những người hay hít vô ngực, kêu hít vô bụng thì thấy khó khăn. Nhưng tập tùy theo khả năng của mình. Sau này cố ý phải hít cho kỳ được thì hít vô là phải đầy rún.

6. PHÁP LUÂN THƯỜNG CHUYỂN

16. Hỏi: *Pháp Luân Thường Chuyển để làm gì?*

Đáp: Là hít thanh khí điển cả càn khôn vũ trụ vô để hỗ trợ cho tiểu thiên địa này giải thông ngũ tạng, ngũ kinh. Lấy cái gì để giải? Lấy thanh khí điển, lấy sự nhẹ để giải cái nặng. Còn lấy cái nặng giải sự nhẹ thì chỉ làm hư thôi, không tiến được.

17. Hỏi: *Tại sao khi làm Pháp Luân Thường Chuyển phải ra lệnh: "đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu"?*

Đáp: Cái thở của thể thao là phải hít vô giữ đầy ngực để cho hai tay mạnh đánh đối phương. Còn ở đây, mình hít vô để khai thông Đốc Mạch; từ đàng sau xương sống, xương khu, xương cụt, đi lên tới môi đàng trước, là cái vòng chuyển cả tiểu vũ trụ của bản thể mình hòa hợp với đại vũ trụ, kêu là Đốc Mạch.

Đốc Mạch thông, khai triển tới Nhâm Mạch, con người mới đi tới diệt dục. Đi một vòng mới là dẫn tiến, mở đường cho phần hồn tiến hóa.

Cho nên phải ra lệnh: "hít vô đầy rún". Tại sao "phải đầy rún"? Cái rún đối chiếu với cái thận. Khi các bạn ngồi xếp bằng, thì cái thận phải cần thủy, nước quy hội về trái cật trị bệnh đau lưng. Hít vô đầy rún thì đem sức ấm vô sưởi trái cật, rồi từ trái cật mới thông suốt từ xương sống đi lên tới môi trên. Khi châm cứu, tại sao người ta nói: "A ! Tôi đau lưng dữ quá !" Chích một mũi ngay môi trên, lưng lại hết đau? Bởi vì điểm này thuộc luồng Đốc Mạch, không cần chích sau lưng, mà người ta chích môi trên là hết đau lưng.

Tiếp theo Đốc Mạch là Nhâm Mạch, khi hai luồng khí điển đó chuyển lên, nhắm con mắt, thấy mình xuất đi ra. Làm Pháp Luân phải hít vô như vậy mới mở được. Lấy lực lượng cả càn khôn vũ trụ để mở và dẫn tiến, đưa chúng ta đi. Rõ rệt đường lối như vậy mới kêu bằng xuất, còn ngồi đây mà tưởng tượng tôi đi. Đó là ảo ảnh ! Còn ở đây, thật sự phải làm sao để mở, để đi ra. Chỉ có bấy nhiêu đó thôi !

18. Hỏi: *Khi làm Pháp Luân Thường Chuyển thì chú ý ở đâu?*

Đáp: Luôn luôn phải chú ý trung tim chân mày (¹). Tánh tình con người hay gian trá, cần tập trung ngay trung tim chân mày để sửa tánh hư tật xấu.

19. Hỏi: *Tại sao khi làm Pháp Luân Thường Chuyển, nếu hơi thở ngắn, không dài xuống tới bụng, và bị đứt quãng hoặc không tung lên bộ đầu được là tại sao?*

Đáp: Đó là làm chưa đúng, hít hơi vô bụng không được. Phải làm Chiếu Minh trước. Tập nằm hít, rồi mới ngồi làm Pháp Luân; còn không tập được nằm hít, ngồi làm Pháp Luân vô ích.

20. Hỏi: *Những người mới tu, khi ra lệnh "Đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu" nhưng chưa làm được như vậy. Có cách nào để thở cho đúng không?*

Đáp: Muốn có trật tự thì phải tập ra lệnh niệm Phật đều đặn để cho đại trí phát triển thì

---

¹ Đối với người mới tu trước 6 sáu tháng, thì luôn luôn phải chú ý trung tim chân mày. Còn sau 6 tháng, khi hành giả có thể trong ý nhìn thẳng từ giữa trung tâm hai chân mày tới trước, mà vừa tập trung trên đỉnh đầu – Khi có điển và trung tim bộ đầu đã được “kích hoạt” thì việc này sẽ tự động và hồn nhiên, không cần phải cố gắng.

Lương Sĩ Hằng

mới điều khiển được lục căn lục trần trong xác người mới tu. Con ma lười biếng trần nơi những huyết đó. Nếu chúng ta không thường niệm Phật để xây dựng cho vạn linh tiến hóa thì rất khó điều khiển ở bên trong.

7. THIÊN ĐỊNH

21. Hỏi: *Thiền Định là gì?*

Đáp: Thiền là cho phẳng lặng tất cả mọi sự việc và sự thanh hướng về thanh, trước lắng về trước. Thanh là chấn động lực của bộ đầu, phải thả lỏng cho nó phóng lên tới vô cùng tận và trước tự nó phải lắng trong. Trong khi Thiền Định, giữa mình chỉ nên niệm Phật, tê chân cũng chỉ niệm Phật. Ngồi Thiền Định càng lâu càng tốt, trong lúc ngồi, những vị bộ đầu rút nhẹ có thể ngủ ngồi. Bộ đầu càng rút nhẹ chừng nào thì ta càng dễ đi vào giấc ngủ mê chừng đó, trong mê có tỉnh. Ngồi đây nhưng ai nói gì cũng nghe, cái đàn trước mắt chúng ta, ngay trung tâm chân mày, cái gì chúng ta cũng thấy. Nhưng cảnh bên trên chúng ta thấy rõ rệt. Ngồi đúng thì mặt mày thấy vui tươi, ngồi không đúng thì mặt mày thấy buồn bực.

22. Hỏi: *Tại sao mình phải hành thiền vào khoảng thời gian từ 11 giờ tối đến 1 giờ sáng?*

Lương Sĩ Hằng

Đáp: Giờ đó đem lại sự thông minh. Không phải chỉ đối với những người thiên mà thôi, mà những người làm chánh trị, làm cách mạng, họ cũng lựa 0 giờ để ngồi suy nghĩ ra nhiều việc hơn. Giờ đó mới chứng minh sự giao cảm của càn khôn vũ trụ, và đem lại sự thông minh thanh nhẹ cho con người.

8. CÁC PHÁP HÀNH THÊM

23. Hỏi: *Xin cho biết sự lợi ích của Thể Dục Trợ Luân?*

Đáp: Thể Dục Trợ Luân hỗ trợ cho những bệnh áp huyết cao, dư máu và những bệnh trĩ, khi chúng ta chú ý con trê (hậu môn) và rút con trê (hậu môn) lên. Khi các bạn bật hai bàn tay lên và đưa tay ra phía sau, thì giúp cái huyết ở cổ tay hoạt động, làm cho cái đầu ổn định, mấy ngón chân co lại là cũng chạy lên óc. Phải chú ý và co rút con trê lên mỗi khi đưa tay lên phía sau. Một lần làm ít nhất 15 phút thì mồ hôi nó ra đầy mình hết, khỏe vô cùng. Người nào không có đồng hồ có thể đếm 300 cái một lần. Từ từ, không có nôn nóng.

24. Hỏi: *Tại sao cái gì của bên Vô Vi cũng kêu từ từ?*

Đáp: Là để con người học lại cái nhẫn mà thôi. Chúng ta giáng trần nhiều kiếp chỉ học có chữ nhẫn mà tới nay chưa xong. Tu cũng muốn mau và cái gì cũng muốn mau hết. Mất cái chữ nhẫn. Có mau đi nữa mà thiếu cái

sáng suốt thì làm được việc gì ! Chúng ta vạn sự phải từ từ khai triển trong thanh tịnh.

25. Hỏi: *Xin cho biết sự lợi ích của việc lạy kính Vô Vi?*

Đáp: Chúng ta lạy 50 lần để điều hòa kinh mạch trong bản thể, khi cúi xuống và khi đứng lên, điển năng được dung hòa và ổn định. Pháp này làm cho khỏe mạnh, tim gan tốt. Những người tu Vô Vi có thể tập phương pháp lạy này để tự dẹp bỏ tự ái.

26. Hỏi: *Ý nghĩa của Kính Vô Vi là gì?*

Đáp: Kính Vô Vi là biểu trưng cho thanh quang của cả càn khôn vũ trụ và cũng là biểu trưng cho lòng trung nghĩa.

27. Hỏi: *Tại sao phải tập Mật Niệm Bát Chánh?*

Đáp: Mật Niệm Bát Chánh là dành cho người nào có điển, để kiểm điểm luồng điển của mình phát triển đúng đường hay không? Những người tu lâu, niệm tới điểm nào thì điểm đó bật sáng lên. Còn những người tu

Thiền Thực Hành

chưa đạt được kết quả cao thì chỉ chạy tê tê
một chút thôi.

Lương Sĩ Hằng

CHƯƠNG ĐẶC BIỆT

Phần 1

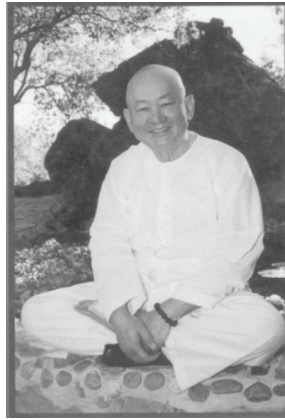
Ấn Chứng Tu Học
của Ông Lương Sĩ Hằng

Phần 2

Thiết Thập Đời Đạo Song Tu
của Cụ Đỗ Thuần Hậu

Lương Sĩ Hằng

Bài Thơ Đầu Tiên Của Ông Lương Sĩ Hằng

*Tô lục chuốt hồng tựa cảnh Tiên
Điểm mùi chua ngọt lòng xao xuyên
Sơn tinh thủy tú luân phiên hiện
Hà thủy đục trong khắp các miền
Thợ vẽ hồn thơ gieo ý nguyện
Khéo khôn khôn khéo tìm phương chuyển
Xây dựng ngày kia sẽ thấu truyền
Tô điểm sơn hà thợ khéo xây*

Lương Sĩ Hằng

LỜI TƯỜNG THUẬT CỦA ÔNG LƯƠNG SĨ HẰNG

Sàigòn, ngày 15 tháng 7 âm lịch năm 1958

Hôm nay là lễ Trung Ngươn, tôi rất lấy làm hân hạnh được Ông Tư cho phép tôi tham gia cuộc tề tựu này để cúng Phật và là một cơ hội mà tôi được trực tiếp cùng quý bạn để học hỏi thêm trên đường đời cũng như đường đạo.

Tôi thường được nghe những lời khen ngợi vui lành của Ông Tư, cho tôi hay sự tiến triển của quý bạn, mỗi khi tôi đến hầu Ông Tư. Do sự cố gắng tiến triển của quý bạn, đã ảnh hưởng cho tôi một phần lớn lao và đã đem lại cho tôi một luồng điển mạnh mẽ, thẳng tiến, kiên cố và tự sửa chữa để tìm hiểu đạo lý thiêng liêng.

Tôi không biết lấy gì đền đáp những sự dìu dắt thành thật với những lời vàng ngọc của Ông Tư đã ban cho tôi lúc nào tôi thắc mắc.

Muốn khỏi phụ lòng Ông Tư tôi xin quý bạn cho tôi được tường thuật những sự hiệu

quả mà tôi đã thu lượm được trong thời gian ngắn ngủi đã qua.

Tôi muốn biết sự đồng ý của quý bạn trước khi tường thuật:

- Xin quý bạn nở nụ cười tượng trưng hoa sen để kính Phật.
- Tôi xin cầu nguyện Phật ban nhiều điển lành cho Ông Tư và chúng ta được sáng suốt thêm để phụng sự bản thân, đạo lý và nhân loại.
- Nam Mô A Di Đà Phật

Do đâu mà tôi được quen với Ông Tư? Tôi nhờ ông bạn tôi tên là Phụng thường đến thăm tôi và nói nhiều đạo lý cho tôi được biết, lâu lâu có đề cập đến Ông Tư, nhưng trong lúc ấy tôi không để ý về những sự huyền bí thiêng liêng, vì tôi còn trong vòng mê trần, ham mè mỗ, ăn nhậu, có tánh tự tôn, chỉ nghĩ việc tiền, nếu có tiền thì mọi việc đều xong.

Đến tháng Giêng đầu năm nay, tôi có một người bạn, có một đứa con gái bị bệnh 13 năm nay, chỉ nói xàm không làm được việc gì để giúp đỡ gia đình cả, ông bạn tôi làm bao nhiêu tiền cũng không đủ chữa bệnh cho con. Nhưng

bệnh nặng nhưt là đầu năm nay, ông bạn đến cho tôi hay. Tôi đến nhờ ông Phụng đưa tôi đến gặp Ông Tư để yêu cầu cho phép đem người bệnh đến nhà nhờ Ông chữa. Ông Tư đồng ý, hôm ấy tôi được cơ hội nói chuyện với Ông Tư gần 3 giờ đồng hồ, nhưng rốt cuộc tôi cũng không hiểu gì về đạo. Đến sáng hôm sau, tôi đem bệnh nhân đến, Ông Tư vui vẻ xem bệnh và cho hay cô em này hợp với một người bạn ma gái. Ông cho bùa và thuốc uống. Ông khuyên hồn ma đi tu, khuyên liên tiếp một hồi thấy bệnh nhân bớt nói và xin ông cho ở lại không chịu đi về. Ông rất nhẫn nại khuyên tiếp một hồi, cô ấy miễn cưỡng ra về. Uống bùa và thuốc đầu đuôi trong vòng 10 ngày cô ấy khỏi bệnh. Sau khi hết bệnh Ông Tư bảo mua chút ít đồ cúng cho hồn ma ăn, kẻ khuấy mặt và người bệnh đồng đi tu. Đến bữa cúng tôi cũng có mặt tại nhà Ông Tư, trong lúc cúng Ông Tư nói chuyện với hồn ma. Tôi tự cười thầm và nói trong thâm tâm, ma đâu có thấy mà nghe ông này nói chuyện như có người đang hầu ông. Một chuyện thật là lạ đối với tôi, không tốn bao nhiêu tiền mà đã có thể chữa được một bệnh lâu năm.

Tôi về suy nghĩ và thuật lại cho hai người bạn tôi tên là Tỵ và Chanh, hai ông này không tin bảo tôi đưa đi gặp Ông Tư. Chúng tôi hỏi đủ điều, Ông Tư rất bình tĩnh trả lời một cách hợp lý. Ông Tỵ nhờ Ông Tư xuất hồn đi Hải Phòng, Tourane, và Chợ Lớn xem nhà cửa ra sao? Không mấy phút Ông Tư nhắm mắt một hồi rồi trả lời đầy đủ. Ông Tỵ hỏi Ông Tư có phải Phật hay là Tiên? Ông Tư nói: *“Tôi không khác gì quý ông”*. Chúng tôi tiếp: *“Ông có thể truyền đạo lại cho chúng tôi được không?”* Ông Tư nói: *“Tôi luôn luôn sẵn lòng nếu quý ông muốn tu”*.

Ba anh em chúng tôi ra về và nói chúng mình sẽ tìm một hôm đến xin Ông Tư truyền đạo. Chúng tôi suy nghĩ chính chắn, chúng tôi đồng ý đến xin nhập môn. Ông Tư chỉ pháp Soi Hồn và Pháp Luân Thường Chuyển với hai câu nguyện. Tôi tự nhận hiểu đây là phương pháp luyện nội công rất có ích cho thân thể. Đêm đầu tôi khởi sự thở ề ạch, nghe nói dễ nhưng mà khó, mỗi đêm mỗi tập trong tâm trí tôi nghĩ rất nhiều chuyện, ngứa tất cả châu thân. Tôi đến hầu Ông Tư để tìm cách tẩy trừ những trở lực đưa đến mỗi đêm khi tôi ngồi

tịnh. Ông Tư bảo cứ cương quyết tập trung tâm trí theo Phật thì mọi việc sẽ tiêu tan. Tôi tiếp tục cố gắng làm theo lời chỉ bảo, quả thật không lâu những sự rắc rối vừa kể trên không còn nữa. Đúng thời hạn 3 tháng tôi thấy trong người khỏe nhiều, đi đứng nhẹ nhàng.

Tự cướp lại được nền kinh tế vững chắc như sau:

1. Không ham chơi bời.
2. Không hút thuốc lá thay vì mỗi ngày 3 gói.
3. Không thích ăn thịt, thích ăn chay.
4. Không gây lộn với vợ.
5. Không phách lối, khinh ghét ai cả.
6. Không dùng một giọt rượu.
7. Hết đau lưng và tim hết hồi hộp.
8. Tự nhìn nhận tất cả những tội lỗi đi lạc đường từ ngày ra xã hội đến nay.

Tâm trí sáng suốt minh xét bất cứ một trở lực nào xảy đến. Tôi tự xét rằng trở lực là một cơ hội tốt đẹp cho sự tu luyện, tu trong thời loạn hơn là lúc thái bình. Rồi từ từ tôi đi đến chỗ định tâm, tự vào trong tiệp nước hay rạp hát ngồi yên mở mắt tịnh thì không nghe ai

nói gì cả, thấy trong thâm tâm mát mẻ như có một thanh khí đặc biệt. Những tài tử trên màn ảnh hình như không phương pháp nào lôi cuốn tâm trí của tôi trong lúc tôi tịnh.

Sự thấy lúc công phu ban đêm:

Ba tháng đầu thấy những giọt sáng như mây, xương sống nghe giựt cụp cụp. Ba tháng sau thấy có những cảnh lạ trước mắt nhưng xa, sau khi công phu nằm xuống có khi điểu giựt, biết trước nhưng không thể cản trở được, có đêm năm tới sáu lần. Điểu giựt đến đêm chót tôi thấy xuất ra một bóng đen định trở lại đăm tôi, tôi vẫn niệm Phật, không lâu tôi mở mắt thấy trước mắt tôi hiện ra một vị Phật đang tham thiền, phong cảnh rất ngoạn mục, tôi tập trung tư tưởng theo Đức Phật, thờ thối trong thâm tâm, lúc hình Phật xa dần dần thì bóng đen cũng mất luôn. Qua hôm sau mắt tôi trông thấy vạn vật đều rõ rệt. Linh tính sáng suốt, nhiều khi nghi là có. Mỗi đêm ngồi ít nhất là một giờ.

Rất nhiều đặc điểm chưa minh xét được, tôi xin hứa cùng các bạn tôi sẽ đăng ký những

Lương Sĩ Hằng

gì tôi sẽ được thấy rõ rệt, hầu góp thêm phần
kiến thức kỳ tới.

---

*Hôm nay là ngày rằm tháng Giêng năm Tân Sửu
(1961)*

Đầu năm đang đón mừng với tánh cách xây
dựng và thử thách.

Năm con chuột đi con trâu lại trở về, tôi
vẫn được cơ hội tiếp tục việc tu hành, lần lượt
theo dõi con đường gay go mà Ông Tư đã cố
gắng xông pha và tìm kiếm để đem lại sự hữu
ích và thực tế cho chúng ta về đời cũng như về
đạo. Cuộc đời lao lý của người đã vượt qua và
đang tiến, luôn luôn ở trong thực hành. Chúng
ta vẫn được gần một người bạn đứng tuổi, do
Trời Phật đã ban cho chúng ta một ảnh hưởng
lớn lao đang đối diện trong trí óc của chúng
ta. Chỉ chờ nơi sự cố gắng của chúng ta hầu
sớm kết tập một con đường chơn đạo Vô Vi.

Tôi xin trân trọng thuyết trình cùng quý
bạn về đường lối của Pháp Lý mà Ông Tư đã
điều dắt tôi một thời gian đã là 3 năm.

Giai đoạn đầu được huấn luyện sau sáu tháng tôi đã tường thuật và ký lục vào ngày 15 tháng 7 âm lịch năm 1958.

Từ ngày ấy đến giờ, tôi không có lúc nào lãng phí thì giờ tu luyện, dù tôi đang đứng trong hoàn cảnh khó khăn về vật chất, vì sau sáu tháng tôi đã được nhận thấy việc đời là tự sanh và tự diệt đó thôi.

Còn về phần đạo thì luôn luôn ẩn núp ở bên trong chính mỗi người đều có. Một cơ cấu nước lửa gió đất đã kết thành hình thù duyên dáng ở bên ngoài, với những thứ riêng kết tập ở bên trong.

Mọi sự giản tiện và phức tạp đều giao phó cho chúng ta và chúng ta phải tự điều khiển lấy, với một ý chí cương quyết hay là lãng phí đó thôi. Còn về con đường tầm đạo tu hành thì cũng phải thực tập và tự tầm điển kinh, sắc bất dị không, không bất dị sắc, trong cái có nó có cái không mà trong cái không nó có cái có.

Vậy ai làm chủ cái có và cái không?

Người tu hành có điển thì có thể hiểu rất rõ rệt và khoan khoái với một con đường điển quang thâm thúy luyến ái của Trời Phật. Mùi vị thiêng liêng đã đem lại cho mọi người tự

nhận thấy sự tự do phát triển vô bờ bến, tùy nơi sự khắc phục của mọi người.

Tôi tu đến ngày nay tôi tự nhận thấy hơi thở của tôi sâu và phóng nơi bộ phận đầu nhiều hơn là bụng, không biết lo là cái gì.

Tiếng nói rất nhẹ nhàng và lanh lẹ hơn trước.

Trên đầu của tôi lúc nào cũng sáng, nhắm mắt lại càng sáng hơn và thấy lần lần phóng lên không trung, nhiều khi được thấy rất nhiều cảnh và được nghe rất nhiều; nhưng thấy rồi là quên và nghe cũng vậy.

Gặp cái gì cần nói đến là nói rất thông chứ không cần suy nghĩ mệt trí như trước nữa, có thể hiểu được tánh tình của người đối diện, lắm lúc tôi nói ra cứ sợ mình nói bậy, vì tôi không phải là thầy tướng. Có nhiều bạn nhờ tôi đoán việc này việc nọ, tôi nói ầu, họ cũng cho là trúng, tôi nhận thấy con người của tôi càng ngày càng khác.

Hằng ngày niệm Nam Mô A Di Đà Phật được biết rõ rệt chữ ấy, chạy lên bộ đầu và được nghe khớp xương mở, trên đầu sáng và mát mẻ. Ban ngày cũng như ban đêm lắm lúc

tôi tự nhận thấy hình như tôi không còn ở nhà, tâm hồn lơ vẩn trên không trung.

Trong lúc nói chuyện hay viết thơ về đạo thì tôi được một thanh khí mát mẻ sáng sủa trên bộ đầu và tôi tự cảm giác rất nhẹ nhàng.

Mỗi đêm công phu đều được phóng đi xa, luồng điện từ xuất ra ngay sống mũi giữa hai chơn mày rồi đưa thẳng lên không trung, cứ lên mãi cho đến lúc mê và tê lạnh cả mỗ ác. Đến lúc hồi điện thì tỉnh lại và muốn tiếp tục công phu thì bộ đầu giựt run phải đi ngủ một chập mới có thể công phu trở lại được. Lúc này tôi công phu không nhất định, đến giờ chỉ định bộ đầu của tôi sáng như đèn manchon. Không sao ngủ được tự động phải thức dậy công phu. Muốn làm biếng cũng không được.

Bổ đồng mỗi đêm cũng được hai giờ đồng hồ, khi nhắm mắt ngủ cũng như khi công phu, thấy đi đây đi đó không có lúc nào rảnh cả.

Đến đây có thể nói tôi đã ghi thêm được một chấm trong con đường tu hành thực tập. Mọi sự khó khăn cũng đều đòi hỏi nơi thực hành, ước mong được sự thông cảm của quý bạn đã hòa lẫn tình đạo hữu với tôi. Thành

Lương Sĩ Hằng

thật kính chào quý bạn và chúc quý bạn vui
tiến.

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng

Thiền Thực Hành

Sài Gòn, ngày 18 tháng 5 năm 1968

*Tu hành vui thú triền miên
Đệ nay xin thuật lại miền thiêng liêng
Xuất hồn đánh lễ Sư Ông
Vượt qua Bỉ Ngạn lòng không thấy lòng
Nhẹ như thể tuyết lông hồng
Giao du thắng cảnh vui Bồng Lai Tiên
Đánh tan tất cả ưu phiền
Tu hành cởi mở điễn liền xuất theo
Từ nay hết sợ cảnh nghèo
Đường ta ta tiến chẳng theo thuyết tà
Chúc cho các bạn phân qua
Tìm đường tự tiến mới là quang vinh
Đệ nay tận lý thuyết trình
Tự tu tự tiến mở tình Thiên cơ*

*Kính bái,
Lương Sĩ Hằng*

MỘT KIẾP PHÙ SANH

Sydney, ngày 20 tháng 3 năm 1997

Tôi tên là Lương Sĩ Hằng, sinh năm 1923 đã được sống trong cõi phù sanh này trọn 74 năm tròn, dần thân trong thực hành tu học, vượt qua biết bao nhiêu cảnh dối trá lường gạt của tình đời đen bạc, từ sự thanh nhẹ cho đến sự nặng trước của xác lẫn tâm, từng rơi lụy trong khổ cảnh đau thương tàn phá bởi chiến tranh, cảm thấy chính mình và người dân vất vả vô cùng, nên luôn luôn muốn tìm ra sự công bình của xã hội và Trời Đất. Từ sự dần thân trong thực hành đó, tôi mới cảm nhận được nguyên khí của Trời Đất là quan trọng nhất cho cuộc sống.

Qua thiên cơ biến chuyển bão lụt tàn phá vô cùng, làm nhà tan cửa nát ở miền Trung mà tôi đã dự từ lúc ấu thơ, tôi đã có cơ hội nhìn thấy Bát Tiên bay qua trong lúc cực kỳ nguy hiểm. Lúc ấy tâm thức của tôi quên đi sự lo âu, đối rách sắp xảy đến cho cả gia đình chúng tôi. Rồi sau sự chuyển động mạnh mẽ của thiên cơ, thì đâu cũng vào đó, mọi người

chung vui và xây dựng trở lại một cuộc sống mới. Từ đây, tôi bắt đầu tìm đến sự huyền bí của Trời Đất, thích nghe kinh kệ trong chùa. Đêm đêm chạy chơi và thường ghé nơi tụng niệm của nhiều người sắp xếp trong trật tự, đứng ngoài cửa sổ nhìn vào, mê mẩn nghe những lời kinh kệ đã làm cho cảm động lòng tôi đến mức cồn cào không đập.

Càng ngày càng lớn, tôi càng bơi vào biển động của tiền tình duyên nghiệp, nhưng chẳng thấy sướng chỉ thấy toàn là khổ nhục mà thôi. Những khi ấy tôi nhớ đến Đức Phật Thích Ca đã hành thiền đơn độc, sự tích này đập vào tâm hồn của chính tôi, ngày đêm tôi tưởng nhớ đến khổ công hành triền của Ngài. Duyên lành lại đến với tôi là gặp được Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Từ đây, ngày đêm tôi lo niệm Phật để tự thức tự giải tất cả những sự mê lầm của chính mình từ bao nhiêu năm đã và đang sống trong cõi phù sanh này. Nhờ dứt khoát dày công tu luyện, đêm đêm hành thiền, bất chấp sự gian lao và khổ cực, có tiền cũng tu, không tiền vẫn tu, nên mãi cho đến nay tôi vẫn khỏe mạnh và làm việc nhiều hơn lúc còn trẻ. Nhờ Pháp Lý

Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, nay tôi có thể hiểu được nhiều việc trong một lúc mà chẳng lao tâm cực trí, tự cảm thấy làm như không làm, nói như không nói, lúc nào cũng an yên và thanh nhẹ, khí điển dồi dào trong lúc phục vụ bất cứ ở lãnh vực nào.

Ước mong các giới đọc qua quyển sách này² sẽ ý thức khả năng tin yêu Phật Pháp của chính mình mà hành thiền thì sẽ có kết quả đồng nhưt như tôi đã đạt. Chúng ta sẽ có ánh sáng từ bi tại mặt đất, nhiên hậu mới đem lại sự chung vui hòa bình và hạnh phúc cho nhơn loại của quả địa cầu này, tự động dứt khoát tham sân, cùng chung hướng về thanh tịnh mà cầu nguyện cho nhơn tâm tự thức và yên vui.

---

² “*Nguyên Lý Tận Độ*” của Lương Sĩ Hằng.

Cù Đỗ Thuận Hậu
(1883 - 1967)

*Công danh phú quý bất như nhàn
Cực khổ nghèo giàu há dám than
Mang gậy kim cương về bốn giác
Thẳng đường thẳng lối đến Tây Phang*

*Tây Phang vạn lý khổ nài bao
Góp gió ngàn phương mới thấy sao
Bệnh tử lão sanh nào sá kể
Pháp thần do Phật thẳng bay cao*

*Bay cao xuống thấp tự nơi mình
Thanh lọc điển hồn mới phát minh
Trước biến thanh nhờ công phu chuyển
Quốc Hồn kêu gọi hồi sanh linh.*

Thiền Thực Hành

THIỆT THẬT ĐỜI ĐẠO SONG TU

Thưa Các Bạn,

Khi tôi sanh trong đời, tôi vẫn như các bạn. Là người ở trần gian, 9 tuổi mồ côi mẹ, vẫn còn cha, cha tôi là Đỗ Hạo Cừu sống được 73 tuổi (*đã qua đời*). Lúc ấy tôi không chị em, chỉ có một mình tại thế đây, chịu những chua cay chát đắng mặn nồng lặn ngụp trong bể khổ không thể kể. Bởi thế tôi học nghề như sau: thầy thuốc Nam, thầy bùa, thầy coi quẻ, thợ mã, thợ nhuộm, thợ sơn cùng nấu nướng mọi việc để lo sinh sống. Trong đời lúc nghèo hèn ấy tôi dạy học trò chữ Việt, chữ Pháp để lấy tiền cưới vợ lập gia đình. Lúc ấy cha thì có mẹ ghẻ, lại già, nên không kể đến, bởi thế tôi tự lập nhưng vẫn nương quyền cha, đủ hiếu nghĩa. Khi tôi lập gia đình cũng vẫn nương quyền cha trong hai, 3 năm thì bà mẹ ghẻ đầy đọa cực khổ và chính tôi được biết những sự chua cay lặn ngụp trong bể khổ không thể kể. Lúc tôi nằm nghỉ cùng lo lương để nuôi gia đình một vợ và tám đứa con thì cực khổ ấy cứ

ràng buộc thêm vì phải chống chọi trong thế gian này vì thấy mạnh hiệp yếu. Khi tôi làm được đủ ăn hàng ngày thì một ngày kia chán đời sang đạo.

Lúc tôi đi cầu đạo vào thâm sơn cùng cốc cũng có nhiều người tu luyện phép màu cũng được thấy, nhưng giai đoạn ấy tôi không được xu hướng do nơi Tiên Sư A Bí A Kìa là một người Địa Tiên tôi vẫn biết, tôi được trở về. Đi tầm đạo Phật, đi đến các chùa miếu trong thế gian thì chùa có ông thầy bà vài phần nhiều là tánh trần cũng như người ở thế gian không tu, nhưng khác hơn là mặc áo nâu sòng tụng kinh gõ mõ truyền bá vậy thôi. Còn miếu thì thấy nhiều người làm cốt hay xác ông này bà kia nói chuyện ảo ảnh, những người ấy là người trần, chẳng phải tiên. Thật là trần tục ! Vì lúc ấy tôi nghiên cứu thấy nhiều vị tu hành trên đó được sung sướng, ăn no ngủ kỹ, nào là chùa ngôi phương trượng, người ta họp lại kính dâng phẩm vật cúng bái cho Phật cùng người, như người ở thế gian không thường những chi, trong sự tụng thì gõ mõ tụng kinh ca tụng giọng lên giọng xuống êm tai, còn mục đích tu hành thì không thấy thuyết ra những

điều nào khác. Khi họ thuyết kinh thì chỉ nói tích xưa cũ kỹ chớ không chỉ sự tu hành cho rõ rệt. Còn xét về phần pháp môn thì biểu cúng quảy chiêm ngưỡng, thì mấy điều ấy có thể tôi làm cũng được.

Bởi thế tôi phải tầm chơn sư tới sáu, bảy năm mới gặp được Đức Cao Minh Thiên Sư biểu 16 pháp môn rút theo sách xưa nào là Tánh Mạng Khuê Chỉ của chư Tiên ở bên Tàu làm sách ấy. Còn sách Thanh Tịnh Kinh của Đức Khổng Tử bày ra cũng cứ nghĩa suông mà khảo cứu. Tôi cũng không lấy làm tin nhưng mà tôi phải vào đây chịu quy y đài thọ các điều. Trong lúc ấy có nhiều môn đệ của ông nhưng chỉ có một hai người cùng tôi làm được theo ông, biết được linh hồn sáng suốt theo những bạn tu hành nói lại, còn chính tôi chỉ hiểu được lấy tôi. Nhưng lúc ấy tôi thấy sự tu hành có câu: “*Cư trần nhiễm trần*”. Thì sự tham lam hãm hử các bạn tu với tôi vẫn còn, tuy tôi cũng có mà ít hơn. Tôi chán nản nửa chừng ấy, tôi tách ra để làm ăn ngay thẳng bảo trợ gia đình và tự nghiên cứu kinh sách nhà Phật từ ngàn xưa để lại. Từ đấy sắp sau bốn,

năm năm tôi đã được 55 tuổi khởi đầu tu hành.

Và trí ý của tôi hàng ngày nghiên cứu cho rõ rệt, muốn đi đến cảnh Tiên nhà Phật, tự tu tự luyện và nghiên cứu không khí bao la thì tôi được biết trong pháp môn xuất hồn có bốn điểm mà thôi, còn 12 môn khác phụ thuộc nhưng cũng có kèm thêm nhiều bí mật. Nhờ sự xuất hồn trong ý trí mới sáng suốt thêm, mới tìm được ra bí mật sáng suốt ấy. Khi tôi khởi đầu để nghiên cứu và quan sát tôi mới có thể hiểu, các bạn làm pháp môn như tôi coi sự tu hành có y như vậy không.

Trong một năm vừa qua, từ năm Canh Tý 1960 đến năm Tân Sửu đây, ngày Rằm tháng Giêng tôi xin mời các bạn để hội họp, lấy sự thành thật việc tu hành trong một năm, tánh chất bản thể ra thế nào, cùng linh hồn điển quang tịnh độ chất lượng ra sao để hiểu biết. Như các bạn cùng chung với tôi, tôi cũng làm một bản kiểm thảo này để phần năm tới là năm 1962 Nhâm Dần coi sự tu hành thúc đẩy tân tiến thế nào. Trong sự tu hành tôi được cho các bạn biết hèn hạ xấu hèn hung dữ, tính tình chúng ta không nên che đậy để chỉ rõ nhờ

sự tu hành nó phát triển thế nào mới biết được gọi là thiết thật. Nhưng trong đời người ta thấy cái sự hèn hạ, xấu hèn người ta che lấp, còn sự vinh sang tốt lành người ta bêu diễn lên, nói lên quá thế con người thì sự tu ấy càng ngày càng mờ ám. Từ tôi biểu các bạn đồng thời tu luyện đạo Pháp Lý này, tôi được thâu lượm bao nhiêu xin kể rõ các mục. Còn những điều xấu của tôi cũng chỉ rõ sự hèn hạ. Sự tốt vinh quang về phần tu tôi được lượm lật những điều sáng suốt của phép Tiên nhà Phật đưa ra minh triết cũng xin kể rõ đặng các bạn sưu tầm thêm.

Ngày hôm nay giờ này, phút này tôi được tiếp các bạn, kiểm thảo về sự tu hành vui vẻ hân hoan hỉ, có phần long trọng hơn.

Xin chào các bạn để kết tình thân ái.

Cha tôi là Đỗ Hạo Cừu làm Phó Tổng tại An Thới, Sa Đéc, đã qua đời. Còn tôi là Đỗ Thuần Hậu 78 tuổi cũng đồng ở xứ quê hương của cha tôi. Vì bị thời cuộc tôi phải ở Quận 3, Đa Kao, 91 Phan Thanh Giản lập bản *Thiết Thật* này.

Vấn: Ông là người ở trần tại sao ông tu?

Đáp: Từ lúc tôi 45 tuổi, người Pháp cai trị trong lúc nước mất nhà tan, tôi đứng làm người trong thời ấy, thì tôi thấy nào bậc phú gia, bậc quan lại, từ bậc thượng đến bậc trung, thì tôi biết nhiều phần hiếp đáp, xâu xé người. Giàu sang quan lại cũng thế đó thôi, còn hạng thấp cũng tham lam, gian trá, sân si, rồi cũng người này hiếp người kia, sanh thù oán giết lẫn nhau, còn trong gia đình thì vì tiền của tham lẫn xâu xé, con không kể cha, cho đến đôi anh em cũng thế. Lúc ấy tôi dựa theo quan lại để tầm bắt kẻ gian và điều tra những người hung dữ, đâm chém đủ điều nhưng tôi dòm lại thấy hồn oan cáo báo cho tôi biết và xưng tên tuổi đúng không sai. Khi ấy tôi buồn, bỏ các việc làm, ra làm một anh điền chủ thường tình và tầm kiếm con đường giải thoát cái đời của tôi cho khỏi sự bỉ ổi ấy, không có chi hơn là sự đi tu để tránh những điều dối trá. Nhưng trái lại tôi có gia đình đông con nhưng thấy trong Nhà Phật, Thiền Lâm tuyên bố phải ly gia cắt ái, nếu không tu thì không thành Phật, còn tôi ở nhà niệm Phật tụng kinh cho là không thành vấn đề. Bởi thế

tôi suy nghĩ đủ điều, nếu không đời sao có đạo, khổ ơi là khổ ! Khi tôi nghĩ rồi bước ra đi ta bà nào là chùa chiền, nào là núi non tầm đạo. Lúc tôi gặp được ông Cao Minh Thiên Sư dạy đạo, tôi quy y cùng ông gọi là đạo Vô Vi, xuất chưởng Anh Nhi, tu tâm dưỡng tánh, ở nhà làm lấy ăn để tu. Nhưng tôi thấy Vô Vi chưởng Anh Nhi thì cũng được, nhưng đàn ông mà không máy sanh dục đặng con làm sao làm được. Nhưng tôi cũng mượn phần ấy, rồi nhờ sự nghiên cứu thiêng liêng để cứu xét. Khi ấy tôi hiểu rõ cư trần là nhiệm trần thì bao giờ chúng tôi cũng có tội lỗi, không bao giờ mỗi việc gì cho khỏi, ví như cá dưới nước sao khỏi ướt mình. Sự chán đời bao trùm sự hiểu biết nhiều tội lỗi, chớ tôi không chán ngán. Khi ấy tôi phải buộc lòng tu tâm dưỡng tánh, nhưng đã lỡ có gia đình không thể theo máy ông cho được. Tôi mới suy nghĩ ra tu là tu, còn luật gia đình của Khổng Thánh cũng là tu, bởi thế tôi cho là đời đạo song tu. Vì thế ấy tôi suy nghĩ ra tôi phải tu mà tu làm sao mới được. Đây chữ tu tôi xin trả lời:

Tu là một nền tảng điều hòa vững chắc làm cho hung dữ hóa hiền, tự làm lấy mà ăn,

không sanh sự lý, lương tâm tôi bình tĩnh không xao động. Cũng có chữ “*Tu là tu trang*”, làm cho một cái nền trở nên đẹp đẽ vững chắc bằng phẳng. Chữ Tu là trau dồi sửa đổi, ví như trong mình ta trí não Mâu Ni Châu là cục ngọc, làm cho hồn ta được trong sáng, đó là Pháp Luân Thường Chuyển dồi mài cho thông khí, thời trí ta mới sáng, hễ sáng thì thông minh làm ăn không thất bại và trí ta dồi mài trau sửa, bỏ sự si mê u ám trở nên một người sáng suốt. Đây là cái nền tảng cốt giác của sự tu hành, là nguồn cội của nó, cùng làm ăn để nuôi gia đình, tối thì công phu luyện đạo gọi là đời đạo song tu.

Vấn: *Tại sao kêu là điển?*

Đáp: Trước kia ta ở trong thai noãn, trong thai noãn phía trong nhờ khí dương loại đực của cha ta, loại cái của mẹ ta, khi giao cấu thì có chất lỏng nhớt, khí của loại đực là cha ta, chất ấy nóng là tánh hùng cường hung tợn hùng dũng, còn mẹ ta là chất lỏng nguội, chất ấy gọi là khí mát. Khi cha mẹ cấu tạo hợp nhứt gom lại cả hai tất cả nào là trí ý tư tưởng hợp nhứt, hợp tánh hợp tình hợp lý trí, hợp ý

tánh có thể cấu tạo cả hai, khí lỏng chung hợp, hùng dũng, sức lực đem lại chất cốt giác, nào là da thịt xương máu cả hai chung lại, khí chủng hai bên hóa thành hợp nhứt, đặc lại trở nên một cục máu, hóa sanh thai noãn, thì hằng ngày mẹ ta nuôi trong lòng mẹ ta. Ngoài thì nhờ hơi thở ấy dưỡng khí của Trời Đất mới hóa máu thịt nên hình tượng gọi là bào thai. Bào thai ấy nhờ tất cả tinh thần hai bên của cha mẹ thấm cho cục máu, mới có mắt mũi và tay chân, biến hóa vô cùng vô tận. Sự hợp nhứt của cha mẹ, khí hóa hai bên, sang sốt đầy đủ, rồi hóa ra ruột gan, phero, phổi, ngũ tạng. Khi cấu tạo gọi là Nguyên Thi³ thì thấy sóng gió là hơi thở hùng dũng, tất cả gom góp sức lực của cha mẹ gọi là bảo tố nguy hiểm, lấy tất cả nguyên chất khí nước hai bên chất ấy gom lại, khí thành máu mới nên hình. Cốt giác của khí thành máu có 3 thứ: máu trong thịt kế xương gọi là máu đỏ, cùng bầm, để điều động thừa tiếp ngũ tạng và bên ngoài, còn máu nhớt màu trắng trong để thừa tiếp cho da cùng các chỗ chân lông chống cự vi trùng ngoại xâm

---

³ khởi đầu

cùng ghê chốc, đét xẻ, nhờ máu ấy mau lành. Còn ngũ tạng, ruột gan, da lông, tóc, cũng nhờ tất cả nguyên chất của cha mẹ, hơn nữa cũng nhờ cha mẹ và khí âm, khí dương, lúc ấy hai bên đồng mệt nhọc. Thở là gió hợp với dưỡng khí Trời Đất ở tại dương thế, hợp cùng thán khí của Trời Đất. Khi thai noãn ấy lần lần hóa sanh ra hình dạng, ví như một chiếc tàu có đủ máy móc. Rồi thai ấy ở trong bụng mẹ, có đủ ruột gan và tay chân, thành ra một thứ máy móc của chiếc tàu, biết bạo động và từng theo hơi thở vô ra của mẹ, thì trong thai noãn có huyết mẫu, khí của cha mẹ chia sót đó hợp với khí hạo nhiên cùng thán khí của dương thế trong Trời Đất để nuôi người, cây cối, và loài vật. Các loại cùng chúng ta đều có tánh chất, gọi là khí hạo nhiên của Trời và Đất.

Khi mẹ hoài thai chín tháng thì thai noãn đủ nguyên hình, biết ăn, ngủ, ỉa. Khi lọt lòng thì bản thể ta có nhiều nhớt bao xung quanh để nuôi dưỡng cho đủ sức thông thả cựa quậy, nhớt ấy làm da lông thông đồng hình thể, rồi loại cái là mẹ ta thở vô thở ra tập cho thai ấy làm theo khi ta ỉa đái cùng ngủ nghê, cùng làm việc nương chịu theo loại cái là mẹ. Trên

đầu có chất nhớt trắng bao phủ, nhớt ấy là khí điển của cha trước kia dư lại tồn tại chất ấy để bổ túc cho đến khi sanh ta ra. Trái lại trong lúc người mẹ thai noãn, thai được sáu tháng thì thai ấy nhờ một chất điển Thiên Đàng sa xuống nhập vào hơi thở của mẹ, rồi hợp tác làm chủ thai noãn, biết ăn, ngủ, ỉa, động địa tay chân từ ấy đến 9 tháng 10 ngày thai ấy biết cựa quậy, khóc la đau ốm, nhức mỏi đủ điều. Bởi thế khi ta khỏi lòng mẹ, nào là hô hấp, khóc la cựa quậy, càng ngày càng biết đủ điều như cha mẹ, mới thành con người ta.

Con người ta nhờ Trí Thức ở trên Trời sa xuống gọi là Hồn, còn tánh tình la khóc, cựa quậy tay chân, vọt nhảy là tánh ý của mẹ. Trong kinh nhà Phật nói: Ta vốn là Ta, gọi là Căn Bản, Căn Bản gọi là khí điển. Hồn của ta trên Trời sa xuống từ lúc mẹ ta có thai noãn trong sáu tháng, làm chủ bản thể gọi là trí, ý, hồn; tánh, tình là vía. Nhưng cũng có sự phụ thuộc vốn của cha mẹ ta là khí cấu tạo, rồi hợp thành một cái vốn khí điển của Thiên Đàng sa xuống nhập vào thai. Bào thai này nhờ có ngưng khí chất lỏng của cha mẹ tạo thành, gọi là khí bầm sủ câu, vật lực sủ tế.

Thiền Thực Hành

Vốn điển này của cha mẹ ta giúp cho gọi là Tinh Khí, tánh vía của cha mẹ ta giúp cho. Còn điển Hồn trên Thiên Đàng sa xuống nhập vào bản thể, gọi là Hồn, vốn ở Thiên Đàng, vốn gọi là Giống. Tóm tắt: Tinh vốn của cha, Khí vốn của mẹ, Thần vốn của Thiên Đàng sa xuống. Nói chung là Tinh, Khí, Thần, gọi là Ta, vốn là Ta. Ta vốn là Thần Hồn trên Thiên Đàng sa xuống, cũng gọi là Căn Bản. Căn Bản vốn là gốc Hồn trên Trời sa xuống làm chủ bản thể. Bản thể gọi là Căn, cha mẹ cấu tạo trước khi, còn Bản là vốn điển ở Thiên Đàng sa xuống, nhập vào ở chung với bản thể, kết tụ thành hình dạng con người, cũng gọi là: Ta vốn là Ta. Cho nên tôi là tác giả giải điều ấy chung cho tất cả con người ở thế gian đều có Hồn trên Trời sa xuống làm Chủ Nhân Ông.

“Đó ai biết Lão là Ai?...

Người trong thế giới hay ngoài càn khôn”

(Ta vốn là Ta) ...

Người đủ tri thức gọi là hồn, còn Ta là người ở thế gian, cha mẹ ta sanh ra. Đến đây

Lương Sĩ Hằng

chấm dứt lời bỏ di của tôi. Sơ sót xin các bạn
thứ cho.

Thiền Thực Hành

SĂM TU HÀNH

(của cụ Đỗ Thuần Hậu lúc 80 tuổi)

Tám mươi Hậu đã sấm ra
Thích Ca truyền pháp Di Đà truyền khoa
Từ đây giác ngộ phân qua
Các bạn phải nhớ khoa này Vô Vi
Từ đây Pháp Lý gắng ghi
Pháp môn rành rẽ Di Đà truyền khoa
Môn nào môn nấy có khoa
Bạn đừng lầm tưởng chung khoa lạc đường
Khoa Học Huyền Bí chủ trương
Học thời ẩn chứng mới tường giả chơn
Luyện đạo suy xét thiệt hơn
Trí tâm tu luyện như đờn lên dây
Học đạo đừng thói tà tây
Nghe đâu đi đó không thầy không ta
Rồi đây xác thác ra ma
Chuyên môn thi nói bỏ ra đạo mầu
Đạo nào môn nấy cơ cầu
Học thời ráng giữ chớ sâu chớ lo
Phật đâu mà có hộ phò
Bạn đừng nghĩ quấy cu cò sao nên
Tu hành gắng chí cho bền
Nền đạo vững chắc mới nên đạo lành

Thiền Thực Hành

Thấy cá tưởng cá là canh
Chánh tâm cố ý tu hành mới nên
Di Đà thọ ký ghi tên
Trên đầu lũng khuyết Phật cho tam liễu
Luyện đạo cho kỹ đừng kiêu
Anh em bậu bạn phải chiu phải do
Trăm người ngàn tánh so đo
Kẻ hiền người nóng dạy cho nên hiền
Bạn thì dạy bạn mới thiêng
Thích Ca dạy bảo chiếu liền bên con
Lời nói như nét vàng son
Con nên ghi gắng cho tròn công phu
Trong đạo kẻ sáng người ngu
Tiền căn như quả găng tu xóa liền
Thích Ca bí yếu huyền thiêng
Hế tu là được phước duyên cho liền
Siêng năng cần mẫn ban liền
Thích Ca hoàng hóa tuyên truyền con ơi
Lời đây dạy bảo đã rồi
Di Đà thọ ký khoa này công phu
Học thời để ý đừng ngu
Dạy đâu nhớ đó công phu cho bền
Sáu chữ huyền bí thông lên
Tâm đường nhận bửa mới nên đạo mâu
Ngươn đạo chỉ rõ cao sâu
Thâu được huyền bí mâu ni phát liền

Di Đà là phép huyền thiêng
Công phu luyện đạo bệnh hung hóa hiền
Di Đà sáu chữ thầy truyền
Công phu rành rẽ bệnh liền hết ngay
Bệnh trong cho đến bệnh ngoài
Điểm quang thầy trị có tài noi theo
Con tu đừng sợ chữ nghèo
Tấm lòng sáng suốt khéo khôn mới tài
Việc làm khôn khéo là may
Tiền bạc phát triển do ngay ý mình
Đừng làm hành khất đi xin
Không tham, không muốn, không xin mới mau
Thầy đây ghét kẻ cơ cầu
Ganh đua xúi dục chẳng ban phép mầu
Ngày đêm thầy ở trên đầu
Phép mầu thầy dạy cơ cầu lắm con
Nam Mô phải giữ cho tròn
Điểm lành phát triển cho con tia vàng
Tia vàng chiếu điểm hào quang
Công phu cố gắng bảo toàn thân con
Luyện đạo phải giữ cho tròn
Chịu khó chịu nhọc thân con chẳng gầy
Khỏe khoản mập mạp thuở này
Thầy thương thầy dạy khỏi gầy khỏi lo
Soi Hôn có bạn chỉ cho
Công phu ráng học thầy cho bằng vàng

Thiền Thực Hành

Di Đà thọ ký rõ ràng
Trên đầu lủng lỗ thế gì con than
Đừng làm giả dối mơ màng
Công phu luyện đạo rõ ràng hỡi con
Không dùi không đốt cũng tròn
Phép Phật thần bí không mòn không phai
Thầy thương thầy mới chỉ ngay
Phép Phật nhờ điển mới tài đó con
Soi Hồn phép Phật bố con
Công phu luyện đạo đừng lầm đừng sai
Mười hai giờ Tý thông khai
Xếp bằng ngồi lại chấp tay định thần
An trí, an tánh, an thân
Chẳng lo, chẳng nghĩ, chẳng cần việc chi
Trí ý an tĩnh vô tri
Xả tay để xuống bé mi mới mâu
Thế gian mê tín cơ cầu
Nhắm mắt tư tưởng ý hầu Phật Tiên
Dơ tay cùi chỏ ngang vai
Ngón cái chặn bít lỗ tai mới mâu
Làm cho tinh điển đầu đầu
Thông cảm bộ đầu mới rõ thông tri
Điển chạy bát chánh nhớ ghi
Soi cả các nẻo thông ngay xoáy đầu
Tay trở chặn huyết bộ đầu
Chặn ngay mí tóc điển liền tập trung

Lư hương là mạch điển chung
Trí ý phát triển tiếp cùng thiên không
Nhức đầu cũng hết cũng thông
Khi trời vận tiếp thiên công mới mau
Huyết này thông cảm đầu đầu
Báo tin chư Phật cơ cầu đó con
Điềm lành xuất hiện vàng son
Hồn Vía mới rõ cứu tinh mới tròn
Trái tim hé hở cho con
Hồn Vía mới biết chẳng còn bị giam
Khớp xương mí mắt hình tròn
Ngón giữa ta chặn chẳng còn hồ nghi
Kéo chần nhè nhẹ một khi
Tim này tiếp điển chạy mi chơn mày
Điển này chớp nháng hoài hoài
Không mắt mà thấy mới tài đó con
Lổ ghèn thông cảm chẳng còn
Mắt lơ trở sáng chẳng mòn con người
Từ ấy tia sáng bằng mười
Mặt mày tươi tắn con người vui tươi
Ngậm miệng cuốn lưỡi khác người
Nướu răng kề cận chớ lưỡi găng ghi
Từ đây an tĩnh nhu mì
Môn đệ của Phật tu mi mới mau
Phép Phật biến hóa cơ cầu
Già thì biến trẻ chẳng sầu đó con

Thiền Thực Hành

Miệng cười duyên dáng môi son
Công phu cố gắng sống lâu hơn người
Bạc chín khó đổi vàng mười
Trường sanh trở lại con người thắm tươi
Luyện đạo công phu chớ lười
Làm cho sức khoẻ con người an khương
Điểm quang soi thấu khớp xương
Trí tuệ khai hân thông thường thiên cơ
Luyện đạo an tĩnh đừng mơ
Mắt mờ trở sáng thiên cơ mới màu
Trí ý gom tại bộ đầu
Tánh tâm đều biết cao sâu tâm người
Dầu cho già trẻ mấy mươi
Trí đạo hiểu biết bằng mười thế gian
Gánh vàng đem đổi chẳng màng
Phép Phật thâm đặng hơn vàng thế gian
Soi Hồn đã hết lại sang
Pháp Luân Thường Chuyển mở màn cho con
Di Đà khuyên nhắc các con
Cha Mẹ giao cấu sanh con thuở đầu
Hình dáng trần cấu cơ cầu
Năm tạng ngũ ỉa ăn sâu cuộc trần
Nuôi thân khôn lớn cõi trần
Làm việc nô lệ bao lần đó con
Thầy nói ghi tạc vàng son
Ngũ tạng cởi mở chẳng còn như xưa

Chẳng tham chẳng luyện thừa ưa
Ngũ tạng phân tách nào lừa thế gian
Từ đây tánh ý mở màng
Điễn quang ngũ tạng chạy sang bộ đầu
Mắt thì ngũ uẩn cơ cầu
Điễn lành đến đó để hầu việc nay
Bắt đầu theo Phật hằng ngày
Ngũ uẩn làm chủ dẫn ngay Thiên Đàng
Điễn quang tập hợp mở màng
Cửu khiếu hợp nhút tia vàng phát ra
Bất ấn Tam Muội cà sa
Quán Âm Bồ Tát cho ta phép màu
Ngôi ngay xương sống thẳng đầu
Cánh tay khép lại khít sườn đó con
Xương sống vũ trụ ngay bon
Cắn răng co lưởi chẳng còn lo chi
Hít hơi đầy bụng một khi
Nghệt hơi lại thở việc chi chớ sờn
Luyện đạo cố gắng thì hơn
Chết sống chớ sợ đâu sờn trí ta
Theo Phật nào phải theo ma
Con làm như vậy thì tà phải dang
Từ đây đi thẳng một đàng
Phật là căn bản rõ ràng đó con
Hồn Vía phải giữ cho tròn
Vốn KHÔNG căn bản nào mòn nào sai

Thiền Thực Hành

Phật với con cũng một loài
Dương thế cõi tạm tù đầy đó con
Làm sao cõi phúc chớ mòn
Con về chốn cũ cho tròn nghĩa nhơn
Vốn KHÔNG là sợi dây đờn
Đà ngay nào dạy đâu sờn đâu sai
Tu thời chẳng sợ một ai
Tà ma quỷ quái chạy ngay không còn
Bệnh trần con luyện đó con
Phiền não sái quấy lại còn tham sân
Sao sao con biết đạo bản
Đủ ăn nuôi sống ân cần đó con
Bệnh trần tai hại tiêu mòn
Tà ma khuấy rối bệnh thời hết ngay
Nhức mình biếng nhác phô bày
Công phu luyện đạo chẳng còn mê say
Dương trần chẳng khỏi một ai
Phiền não sái quấy hoài hoài đó con
Tu thì hết bệnh vương tròn
Sống thì lên phẩm chẳng còn u mê
Nam thì hết bệnh đa thê
Nữ thì hết bệnh sa mê cõi trần
Ngày đêm con phải ân cần
Khỏi lo phiền não là phần vui tươi
Phật đây vừa nói vừa cười
Uống liều dương thế bằng mười thuốc thang

Dắt con khỏi chốn dương gian
Minh Triết Thiên Đàng gọi lại đó con
Diêu Trì Kim Mẫu lòng son
Hằng ngày cứu vớt lòng con thêm bàn
Phật nay mới bảo lời tràn
Cần khôn định đoạt mở màn đó con
Đà Phật định phần vàng son
Hồn về xứ Phật chẳng còn si mê
Sao sao cũng giữ một bề
Pháp Lý thâm đặng dựa kê Phật Tiên
Định thân thẳng rắng tịnh yên
Gọi là Thiên Định phép tiên gọi truyền
Văn Phật phổ hóa chơn tiên
Tu thời nẻo chánh khỏi phiền đó con
Cuốn lưỡi ngậm miệng cho tròn
Cẩn rắng nhắm mắt nào còn si mê
Gọi con cố gắng trở về
Cảnh Tiên nhà Phật dựa kê bông lai
Hào quang chớp nháng hoài hoài
Gắng công luyện đạo đi ngang Thiên Đàng
Từ đây trực chỉ một đàng
Dắt về xứ Phật hơn vàng cho con
Nghĩa nhơn phải giữ cho tròn
Phật Tiên Thần Thánh nào còn chấp nê
Con mau sắp trở lộn về
Trung Thiên thấy Phật dựa kê bên con

Thiền Thực Hành

Đánh lễ Phật lạy cho tròn
Quy y theo Phật đâu còn làm ma
Từ đây con được ta bà
Thiên cung đạo khắp giang hà con qua
Bỉ Ngạn tại đây con à
Hà sa ban bố thật là Pháp Luân
Từ đây thiên biến vạn trình
Ngày đêm đánh lễ phát minh trí lành
Văn Phật là gọi đàn anh
Võ Phật phụ thuộc đấu tranh làm gì
Tiên Tiên Phật Phật nhiều kỳ
Hai phái văn võ con thì biết chưa
Luyện đạo con tỉnh hơn xưa
Ai xúi điều quấy con chừa đó con
Lời Phật như nét vàng son
Pháp Lý cứu bịnh chẳng còn như xưa
Pháp Lý dạy kỹ chớ ngừa
Dạy con theo kịp mới vừa văn minh
Nhơn đạo là phép trá hình
Vật chất còn vậy tánh tình phải minh
Từ đây con khỏi lộ trình
Pháp Lý đạo Phật của mình đó con
Tu thì linh nghiệm vàng son
Làm đâu biết đó chẳng còn hồ nghi
Diệu huyền ban xuống dương thì
Minh triết tại xoáy dương thì phát minh

Lương Sĩ Hằng

Khai môn mới mở pháp đình
Thượng Đế Bồ Tát con mình mới màu
Huyền Thiên Thượng Đế cơ cầu
Thượng ngươn mới mở bắt đầu đó con.

Thiền Thực Hành

Lương Sĩ Hằng

VO-VI MULTIMEDIA COMMUNICATION
Ấn Tống và Kính Biểu

Muốn thỉnh kinh sách hay phát tâm ấn tống,
xin liên lạc:

VO-VI MULTIMEDIA COMMUNICATION
P.O. Box 741324
Dallas, TX 75374-1324
U.S.A

Điện thư: info@vovi.org

Printed for Free Distribution / Not For Sale

website: <http://www.vovi.org>

Các sách xuất bản:

- Địa Ngục Du Ký (Đào Mộng Nam & Lương Sĩ Hằng).
- Đồi Đạo Song Tu & Tình Trong Bốn Bể (Đỗ Thuần Hậu).
- Luân Hồi Du Ký (Đào Mộng Nam).
- Nguyên Lý Tận Độ (Lương Sĩ Hằng).
- Nhân Gian Du Ký (Đào Mộng Nam).
- Kinh A Di Đà (Đỗ Thuần Hậu & Lương Sĩ Hằng).
- Phép Xuất Hồn & Quái Mộng Kỳ Duyên (Đỗ Thuần Hậu).
- Phụ Ái Mẫu Ái (Lương Sĩ Hằng).
- Tham Gia Phát Triển Trí Tâm '96 (Lương Sĩ Hằng).
- Tham Gia Phát Triển Trí Tâm '97 (Lương Sĩ Hằng).
- Tham Gia Phát Triển Trí Tâm '98 (Lương Sĩ Hằng).
- Tham Gia Phát Triển Trí Tâm '99 (Lương Sĩ Hằng).
- Tham Gia Phát Triển Trí Tâm 2000 (Lương Sĩ Hằng).
- Tham Gia Phát Triển Trí Tâm 2001 (Lương Sĩ Hằng).
- Tham Gia Phát Triển Trí Tâm 2002 (Lương Sĩ Hằng).
- Thiên Đường Du Ký (Đào Mộng Nam & Lương Sĩ Hằng).
- Thiền Thực Hành (Lương Sĩ Hằng).
- Thư Từ Lai Vãng '96 (Lương Sĩ Hằng).
- Thư Từ Lai Vãng '97 (Lương Sĩ Hằng).
- Thư Từ Lai Vãng '98 (Lương Sĩ Hằng).
- Thư Từ Lai Vãng '99 (Lương Sĩ Hằng).
- Thư Từ Lai Vãng 2000 (Lương Sĩ Hằng).
- Thượng Đế Giảng Chân Lý (Kim Thân Cha).
- Tôi Tâm Đạo (Hồ Văn Em).
- Vấn Đáp Căn Bản (Lương Sĩ Hằng)

Lương Sĩ Hằng

Thiền Thực Hành

VO-VI MULTIMEDIA COMMUNICATION

ISBN 978-1-933667-09-6

9 781933 667096